

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΩΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΔΟΜΗΣΗΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ
(ΣΕΠΔΕΜ)

**ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑΚΤΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΝ**

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2017

Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Σώμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων (ΣΕΠΔΕΜ)

Εθνικό σχέδιο και προγράμματα τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων, Αθήνα, Ιούνιος 2017

Γενική εποπτεία: Γεωργία Κοτίνη, Γενική Διευθύντρια ΣΕΠΔΕΜ

Ομάδα εργασίας: Μανώλης Γλύτσης (συντονιστής), Αλεξία Οικονομοπούλου, Μαρία Νικηφοράκη

ΣΕΠΔΕΜ

Επιθεώρηση Νοτίου Ελλάδος

Λ. Μεσογείων 119, 101 92 Αθήνα

τηλ. 210 6969018, 6974772

fax 210 6969010

Επιθεώρηση Βορείου Ελλάδος

Αδριανουπόλεως 24, 551 13 Καλαμαριά

τηλ. 2310 483226

fax 2310 483247

ΣΥΓΑΠΕΖ

Λ. Μεσογείων 119, 101 92 Αθήνα

τηλ. 210 6969748, 6974730

fax 210 6969708

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A.	Νομικό πλαίσιο - σκοπός	4
B.	Αρχές κατάρτισης του εθνικού σχεδίου περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων	5
Γ.	Δομή του σχεδίου περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων	6
Δ.	Περιβαλλοντικά ζητήματα που αναδεικνύονται από την εμπειρία του ελεγκτικού έργου	7
Ε.	Γεωγραφική περιοχή που καλύπτει το σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων	9
ΣΤ.	Αρχές που υλοποιούν το σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων	9
Ζ.	Μητρώο ελεγχόμενων δραστηριοτήτων	10
Ζ.1.	Διαδικασία κατάρτισης του μητρώου ελεγχόμενων δραστηριοτήτων	11
Η.	Ανάλυση επικινδυνότητας & προσδιορισμός της συχνότητας των περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων για κάθε έργο και δραστηριότητα	16
Η.1.	Επιλογή μοντέλου για την ανάλυση επικινδυνότητας	16
Η.2.	Αναλυτική παρουσίαση του επιλεγέντος μοντέλου ανάλυσης επικινδυνότητας «IRAM»	16
Η.3.	Εφαρμογή του μοντέλου «IRAM» στις δραστηριότητες του μητρώου	18
Η.4.	Προσδιορισμός συχνότητας επιθεώρησης για κάθε έργο ή δραστηριότητα	20
Η.5.	Διόρθωση της συχνότητας ελέγχου με βάση τις απαιτήσεις της νομοθεσίας – Συνολικός αριθμός ελέγχων που απαιτούνται για την υλοποίηση του προγράμματος	21
Θ.	Διαθέσιμο προσωπικό για τον περιβαλλοντικό έλεγχο	23
Ι.	Κατάρτιση των πρώτων ετήσιων προγραμμάτων τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων έτους 2017 και 2018	23
ΙΑ.	Διαδικασίες για τις έκτακτες περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις	26
ΙΒ.	Συντονισμός και συνεργασία των αρμόδιων αρχών επιθεωρήσεων	28
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	Εμπειρική ιεράρχηση των ομάδων/υποομάδων έργων και δραστηριοτήτων	29
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ	Μοντέλο ανάλυσης κινδύνου – βαθμολογία των κριτηρίων επίπτωσης και επίδοσης που χρησιμοποιήθηκαν	36
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ	Αναλυτική καταγραφή του διαθέσιμου προσωπικού που υπηρετεί στις αρχές περιβαλλοντικού ελέγχου	38
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV	Αριθμός περιβαλλοντικών ελέγχων που διενεργήθηκαν κατά τα έτη 2012-2013-2014 από τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και αποτέλεσμα των ελέγχων (δηλ. βεβαίωση ή μη παραβάσεων)	41
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V	Ετήσια προγράμματα τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων για τα έτη 2017-2018, ανά Περιφέρεια	

**ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΝ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 20 ΤΟΥ Ν. 4014/2011**

A. Νομικό πλαίσιο - σκοπός

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του Ν. 4014/2011 (Α' 209), όλα τα έργα και οι δραστηριότητες που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, δηλαδή εκείνα που κατατάσσονται στην κατηγορία Α' για την περιβαλλοντική τους αδειοδότηση, εντάσσονται σε **σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων**. Το σχέδιο αυτό καταρτίζεται από το Σώμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων¹ (ΣΕΠΔΕΜ), και αναθεωρείται το αργότερο κάθε πέντε χρόνια. Βάσει του σχεδίου αυτού, το ΣΕΠΔΕΜ, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, καταρτίζει **εξειδικευμένα προγράμματα τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων**.

Σκοπός των ανωτέρω διατάξεων είναι να καταστεί αποτελεσματικότερος ο περιβαλλοντικός έλεγχος και να επιτευχθεί μεγαλύτερος βαθμός συμμόρφωσης των ελεγχόμενων εγκαταστάσεων, έργων και δραστηριοτήτων και επομένως μεγαλύτερος βαθμός προστασίας του περιβάλλοντος, μέσω του συστηματικού περιοδικού ελέγχου που θα γίνεται με καθορισμένη συχνότητα και βάσει εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου κάθε δραστηριότητας.

Ειδικά, για τις δραστηριότητες που υπάγονται στην Οδηγία 2010/IED για τις βιομηχανικές εκπομπές², η υποχρέωση συστηματικού περιβαλλοντικού ελέγχου με προκαθορισμένη συχνότητα αποτελεί και κοινοτική υποχρέωση.

Στο πλαίσιο αυτό, το Μάιο του 2016 συγκροτήθηκε ομάδα εργασίας με την υπ. αριθμ. 120/26-5-2016 απόφαση της Γενικής Γραμματέως του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αποτελούμενη από τους εξής Επιθεωρητές Περιβάλλοντος του ΣΕΠΔΕΜ:

- Μανώλη Γλύτση, Περιβαλλοντολόγο, ως συντονιστή
- Αλεξία Οικονομοπούλου, Πολ. Μηχανικό
- Μαρία Νικηφοράκη, Χημικό-Περιβαλλοντολόγο
- Καλλιόπη Μηλιορέλλη, Περιβαλλοντολόγο (η οποία αποχώρησε το 2016 από το ΥΠΕΝ και ως εκ τούτου δεν συμμετείχε στο έργο της παρούσας ομάδας).

Η ομάδα αυτή κατάρτισε το παρόν σχέδιο και τα ετήσια προγράμματα τακτικών επιθεωρήσεων για τα έτη 2017-2021.

---

¹ Το Σώμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης Ενέργειας και Μεταλλείων (ΣΕΠΔΕΜ) διαδέχτηκε την Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος (ΕΥΕΠ) το 2014.

² Οδηγία IED (Industrial Emissions Directive), παλαιότερα γνωστή ως Οδηγία IPPC (2010/75/ΕΚ «περί βιομηχανικών εκπομπών-ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης»).

B. Αρχές και σκοποί κατάρτισης του εθνικού σχεδίου περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων

Το παρόν εθνικό σχέδιο εισάγει ένα νέο μοντέλο διενέργειας των τακτικών και έκτακτων περιβαλλοντικών ελέγχων στη χώρα μας, το οποίο στηρίζεται:

- στην ανάλυση και εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου κάθε έργου και δραστηριότητας, με βάση την τυπολογία, το μέγεθος και τα άλλα χαρακτηριστικά τους, που οδηγεί στον προσδιορισμό της κατηγορίας κινδύνου κάθε έργου/δραστηριότητας,
- στην ιεράρχηση (προτεραιοποίηση) των ελέγχων, με βάση, αφενός τις ενδείξεις συμμόρφωσης/μη συμμόρφωσης με τη νομοθεσία και αφετέρου, την εθελούσια συμμετοχή επιχειρήσεων σε πιστοποιημένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης EMAS (σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΚ 1221/2009).

Οι βασικές αρχές τις οποίες υπηρετεί το παρόν σχέδιο είναι:

- Η διαφάνεια για τις ελεγχόμενες δραστηριότητες και όλες τις περιβαλλοντικές ελεγκτικές υπηρεσίες,
- Η αποτελεσματικότητα όσον αφορά στον περιοδικό έλεγχο όλων των έργων/δραστηριοτήτων κατηγορίας Α΄ της χώρας,
- Η αποδοτικότητα, μέσω καλύτερης αξιοποίησης του διαθέσιμου ανθρώπινου δυναμικού και συντονισμού των συναρμοδίων υπηρεσιών,
- Η αξιοπιστία των ελέγχων, με τη χρήση έγκυρων και αναγνωρισμένων διαδικασιών / μεθοδολογιών,
- Η δυναμικότητα, με την εισαγωγή αυτοματοποιημένων διαδικασιών και τη συστηματική παροχή έγκυρων πληροφοριών στο πλαίσιο της προβλεπόμενης αξιολόγησης των αποτελεσμάτων του προγράμματος, σε συνεργασία με τις περιφερειακές υπηρεσίες, η οποία θα τροφοδοτήσει και τον επανασχεδιασμό των τακτικών ελέγχων εντός της πενταετίας,
- Η εφαρμοσιμότητα του σχεδίου, που ενισχύεται από τη συνεργασία όλων των αρχών ελέγχου στην τελική διαμόρφωση του προγράμματος τακτικών ελέγχων.

Ειδικότερα, οι σκοποί που επιδιώκονται μέσω του παρόντος σχεδίου είναι οι εξής:

- Η τακτική παρακολούθηση με στόχο τη συμμόρφωση ως προς την περιβαλλοντική νομοθεσία και τους περιβαλλοντικούς όρους,
- Η προώθηση της εφαρμογής και ενδεχομένως της επικαιροποίησης των περιβαλλοντικών όρων ως προς την εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία,
- Ο εντοπισμός και η αποφυγή, πρόληψη και αντιμετώπιση περιβαλλοντικών ατυχημάτων και περιστατικών ρύπανσης,
- Η ορθολογική διαχείριση των παραγόμενων αποβλήτων,

- Η παρακολούθηση αέριων εκπομπών με στόχο τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων,
- Ο εντοπισμός προβλημάτων διαχείρισης στερεών και υγρών αποβλήτων,
- Ο έλεγχος των συστημάτων ανακύκλωσης, επεξεργασίας και μείωσης υγρών και στερεών αποβλήτων, η τήρηση των μελετών και η προσαρμοστικότητα στις συγκεκριμένες ανάγκες της βιομηχανικής ή άλλης δραστηριότητας,
- Η μέτρηση της απόδοσης των συστημάτων διαχείρισης αποβλήτων και η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων,
- Η συγκριτική καταγραφή, ανάλυση και περιοδική ενημέρωση σχετικά με την ισχύουσα εθνική και ευρωπαϊκή περιβαλλοντική νομοθεσία,
- Η παρακολούθηση όλων των περιβαλλοντικών παραμέτρων κατά τη λειτουργία της κάθε δραστηριότητας σε εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας,
- Ο έλεγχος κατανάλωσης ενέργειας, νερού και φυσικών πόρων,
- Η συντονισμένη λήψη μέτρων και προώθηση ενεργειών για την επίλυση περιβαλλοντικών προβλημάτων,
- Η ενεργοποίηση του συνόλου των αρχών ελέγχου με βάση τις νομικές υποχρεώσεις τους.

Γ. Δομή του σχεδίου περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων

Το παρόν σχέδιο περιληπτικά διαρθρώνεται ως εξής:

Στο κεφάλαιο Δ του παρόντος δίνεται μια γενική **αξιολόγηση των σημαντικών περιβαλλοντικών ζητημάτων** που αφορούν στον έλεγχο τήρησης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Τα ζητήματα αυτά προκύπτουν από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί έως σήμερα και επιχειρείται να αντιμετωπιστούν με το παρόν σχέδιο.

Εν συνεχεία, στα κεφάλαια Ε και ΣΤ προσδιορίζεται η **γεωγραφική περιοχή** που καλύπτεται από το σχέδιο και οι **αρμόδιες αρχές ελέγχου** που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του, αντίστοιχα.

Για την υλοποίηση του σχεδίου, η παρούσα ομάδα εργασίας κατάρτισε **μητρώο των έργων και δραστηριοτήτων κατηγορίας Α'** που έχουν αδειοδοτηθεί περιβαλλοντικά από το 2012 έως το τέλος του 2016 σε όλη την επικράτεια, όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο Ζ. Το μητρώο συμπληρώθηκε με τα στοιχεία κάθε έργου και δραστηριότητας που είναι απαραίτητα για την εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου που προκύπτει από τη λειτουργία τους, όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο Ζ.1.

Τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιήθηκαν για τη συστηματική αξιολόγηση του περιβαλλοντικού κινδύνου (**ανάλυση επικινδυνότητας**) κάθε έργου/δραστηριότητας που περιλαμβάνεται στο μητρώο, όπως αναλύεται στο κεφάλαιο Η. Βάσει αυτής της ανάλυσης, προσδιορίστηκε η **κατηγορία επικινδυνότητας (ΚΕ)** για κάθε έργο/δραστηριότητα του μητρώου, η οποία

αντιστοιχήθηκε σε συγκεκριμένη ελάχιστη συχνότητα τακτικού ελέγχου (δηλαδή το μέγιστο χρόνο μεταξύ δύο διαδοχικών ελέγχων) όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο **Η.3 και Η.4**.

Στη συνέχεια, με βάση τα αποτελέσματα της ανάλυσης επικινδυνότητας, καταρτίστηκαν τα ετήσια προγράμματα περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων των ετών 2017-2018 για κάθε Περιφέρεια (κεφάλαιο **Ι**). Ο καταμερισμός των επιθεωρήσεων μεταξύ των αρχών ελέγχου πραγματοποιήθηκε λαμβάνοντας υπόψη το συνολικό διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό κάθε αρχής, όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο **Θ**.

Στο κεφάλαιο **ΙΑ** καθορίζονται διαδικασίες για τη διενέργεια των **έκτακτων περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων**, περιλαμβανόμενης της αξιολόγησης και χειρισμού των καταγγελιών/αναφορών.

Στο κεφάλαιο **ΙΒ** προβλέπεται ο τρόπος συντονισμού και συνεργασίας των αρμόδιων αρχών επιθεώρησης, που είναι απαραίτητος για την εφαρμογή του παρόντος σχεδίου, την επικαιροποίηση του μητρώου των δραστηριοτήτων και την περαιτέρω βελτίωση του σχεδίου και των ετήσιων προγραμμάτων.

Δ. Περιβαλλοντικά ζητήματα που αναδεικνύονται από την εμπειρία του ελεγκτικού έργου

Βάσει της μακρόχρονης εμπειρίας του ελεγκτικού έργου του ΣΕΠΔΕΜ (πρώην ΕΥΕΠ), όπως επίσης των αρμόδιων αρχών των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, καθώς και των Κλιμακίων Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος (Κ.Ε.Π.Π.Ε.), διαφαίνεται ότι:

1. Οι περισσότεροι από τους περιβαλλοντικούς ελέγχους που διεξάγονται είναι έκτακτοι και πραγματοποιούνται είτε για να διερευνηθούν αναφορές πολιτών ή περιβαλλοντικών οργανώσεων, είτε κατόπιν εντολών από τους εισαγγελείς, τις δικαστικές αρχές, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και τους πολιτικούς προϊστάμενους κάθε υπηρεσίας ελέγχου.
2. Ένας μικρότερος αριθμός περιβαλλοντικών ελέγχων διενεργούνται μετά από περιβαλλοντικά ατυχήματα, ή για περιβαλλοντικά θέματα ρύπανσης και υποβάθμισης ή κινδύνου ρύπανσης που δημοσιοποιούνται μέσω του τύπου, ή για τον επανέλεγχο δραστηριοτήτων προκειμένου να διερευνηθεί η συμμόρφωσή τους.
3. Οι τακτικοί έλεγχοι που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή προγραμματισμού των υπηρεσιών είναι λίγοι.
4. Ο προαναφερόμενος καταμερισμός των ελέγχων προσδίδει στην ενεργό συμμετοχή των πολιτών ιδιαίτερη σημασία. Η συμμετοχή αυτή σε κάθε περίπτωση κρίνεται απαραίτητη, επειδή παρέχει πολύτιμη πληροφόρηση και υποβοηθά το έργο των ελεγκτικών αρχών για τη διενέργεια στοχευμένων ελέγχων σε έργα και δραστηριότητες που προκαλούν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όχληση της τοπικής κοινωνίας, περιβαλλοντική ζημία ή ενέχουν κίνδυνο ευρείας οικολογικής διατάραξης και που τις περισσότερες φορές αναδεικνύουν σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα και κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Ωστόσο, οι αναφορές των πολιτών δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να

υποκαθιστούν τον προγραμματισμό των ελεγκτικών υπηρεσιών. Επίσης, παρατηρείται δυστυχώς αυξανόμενο το φαινόμενο της υποβολής καταγγελιών για άλλες σκοπιμότητες, όπως προσωπικές αντιπαραθέσεις, επιχειρηματικό ανταγωνισμό ή προσδοκώμενο οικονομικό όφελος, ή αναφορών για ήσσονος σημασίας θέματα, τα οποία σε τοπικό επίπεδο προσλαμβάνονται ως σημαντικά.

5. Ως προς το αποτέλεσμα των έως τώρα διενεργούμενων ελέγχων, παρατηρείται μία τάση συμμόρφωσης των μεγάλων βιομηχανικών δραστηριοτήτων που έχουν ελεγχθεί επανειλημμένα (δύο ή τρεις φορές), ως προς την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων και της νομοθεσίας. Η συμμόρφωση αυτή άλλοτε οφείλεται στην λήψη ουσιαστικών μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος και εφαρμογή τεχνολογιών αντιρρύπανσης και άλλοτε στην τροποποίηση/εκσυγχρονισμό της παραγωγικής διαδικασίας με σύγχρονες μεθόδους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα εντοπίζονται στον τομέα της μεταλλουργικής βιομηχανίας.
6. Η έλλειψη εγκαταστάσεων και κρατικών υποδομών για τη διαχείριση και διάθεση των επικινδύνων βιομηχανικών αποβλήτων (ΧΥΤΕΑ και μονάδων επεξεργασίας και αξιοποίησης) στη χώρα μας, προκαλεί υπερβολικό κόστος για την αποστολή πολλών κατηγοριών αποβλήτων στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα να ενισχύεται η παραβατικότητα και να συνεχίζεται η μακροχρόνια αποθήκευση εντός των εγκαταστάσεων και η ανεξέλεγκτη διάθεσή τους στο περιβάλλον.
7. Επίσης, έχει παρατηρηθεί ότι αναπτύσσεται μεγάλος αριθμός μονάδων μικρής δυναμικότητας που εγκαθίστανται και λειτουργούν παράνομα, χωρίς να έχουν λάβει τις απαιτούμενες άδειες (Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων ή Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις), ιδίως δραστηριότητες στον τομέα της συλλογής – επεξεργασίας αποβλήτων («εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων»).
8. Ως προς τη διαχείριση των αστικών απορριμμάτων και των ανακυκλώσιμων υλικών και εξακολουθούν να υφίστανται τα προβλήματα του παρελθόντος. Λόγω της έλλειψης εφαρμογής σύγχρονων μεθόδων διαχείρισης και αξιοποίησης καθώς και κατάλληλων κι οργανωμένων υποδομών (ΧΥΤΑ ή ΧΥΤΥ), ή εξαιτίας πλημμελούς λειτουργίας των υφιστάμενων μονάδων επεξεργασίας, δημόσιων και ιδιωτικών, συνεχίζεται η διάθεση σε Χώρους Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων ή στο φυσικό περιβάλλον. Τα προβλήματα αυτά έχουν συχνά τις ρίζες τους στον σχεδιασμό της διαχείρισης των απορριμμάτων, οπότε ο περιβαλλοντικός έλεγχος δεν φέρνει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Είναι σημαντικό να καταρτιστεί σχεδιασμός με υπευθυνότητα και βάσει προγράμματος.
9. Η έλλειψη σαφούς χωροταξικού και πολεοδομικού πλαισίου και το περίπλοκο σύστημα αδειοδότησης, επιτρέπουν συχνά αυθαίρετες ερμηνείες και εξαιρέσεις που οδηγούν σε ορισμένες περιπτώσεις σε υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος ή πρόκληση περιβαλλοντικής ζημιάς από την κατασκευή των έργων. Τέτοιες περιπτώσεις εντοπίζονται, για παράδειγμα, στον τομέα του τουρισμού.

10. Πολλά κατασκευαστικά έργα δημιουργούν σοβαρά προβλήματα υποβάθμισης του περιβάλλοντος, είτε επειδή έχουν σχεδιαστεί πλημμελώς είτε επειδή κατά την κατασκευή τους δεν τηρούνται οι περιβαλλοντικοί όροι που έχουν τεθεί από την πολιτεία, είτε λόγω συνδυασμού των δύο αυτών παραγόντων. Χαρακτηριστικά αναφέρονται ορισμένα λιμενικά έργα που έχουν προκαλέσει διάβρωση ή καταστροφή ακτών, καθώς και οδικά έργα που έχουν προκαλέσει αλλοίωση του τοπίου και υποβάθμιση του περιβάλλοντος.
11. Στον τομέα της επεξεργασίας των αστικών λυμάτων, διαπιστώνεται ότι πολλές εγκαταστάσεις λειτουργούν πλημμελώς λόγω έλλειψης εξειδικευμένου προσωπικού στις υπεύθυνες δημοτικές επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα να διατίθενται ακατέργαστα ή πλημμελώς επεξεργασμένα λύματα στους υδάτινους φυσικούς αποδέκτες και να προκαλείται ρύπανση στα υδάτινα οικοσυστήματα.
12. Στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων από μονάδες επεξεργασίας αγροτικών προϊόντων (όπως για παράδειγμα τα ελαιοτριβεία και τα τυροκομεία) και ζωικών υποπροϊόντων (σφαγεία) διαπιστώνεται ότι μεγάλος αριθμός μονάδων μικρής δυναμικότητας δεν τηρούν επαρκώς την περιβαλλοντική νομοθεσία, κυρίως λόγω έλλειψης τεχνογνωσίας και υποδομών διαχείρισης.

Ε. Γεωγραφική περιοχή που καλύπτει το σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων.

Το εθνικό σχέδιο καλύπτει γεωγραφικά όλη την Ελλάδα. Τα επί μέρους προγράμματα τακτικών επιθεωρήσεων που προβλέπονται στην παρ. 10 του άρθρου 20 ν. 4014/2011 και αναπτύσσονται αναλυτικά παρακάτω, καλύπτουν κάθε μία από τις 13 Περιφέρειες της χώρας.

ΣΤ. Αρχές που υλοποιούν το σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων.

Οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή του παρόντος σχεδίου, είναι:

- Οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος του Σώματος Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων, που διενεργούν περιβαλλοντικούς ελέγχους σε όλα τα έργα και δραστηριότητες.
- Οι Δ/νσεις Περιβάλλοντος & Χωρικού Σχεδιασμού των 7 Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας για τα έργα και δραστηριότητες της χωρικής αρμοδιότητάς τους, ανεξαρτήτως της κατηγορίας του έργου ή της δραστηριότητας.
- Οι Δ/νσεις Περιβάλλοντος & Χωρικού Σχεδιασμού των 13 Περιφερειών της χώρας για τα έργα και δραστηριότητες της χωρικής αρμοδιότητάς τους, ανεξαρτήτως της κατηγορίας του έργου ή της δραστηριότητας.
- Τα Κλιμάκια Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος (Κ.Ε.Π.ΠΕ.) που συστήνονται σε κάθε Περιφέρεια, για τα έργα και δραστηριότητες της χωρικής αρμοδιότητάς τους, ανεξαρτήτως της κατηγορίας του έργου ή της δραστηριότητας (παρ. 1 του αρ. 55 του ν.4042/2012/Α'24).

Όσον αφορά στο ΣΕΠΔΕΜ, ο έλεγχος διενεργείται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9 του ν. 2947/2001 και τις λοιπές κείμενες διατάξεις που αφορούν στις αρμοδιότητες των Επιθεωρητών Περιβάλλοντος. Ο υπολογισμός του εισηγούμενου προστίμου γίνεται σύμφωνα με το υπ'αρ. 3/2017 υπηρεσιακό σημείωμα του ΣΕΠΔΕΜ.

Όσον αφορά στις λοιπές αρχές ελέγχου, ο έλεγχος και η διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων διενεργούνται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 30 του ν.1650/1986, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, καθώς επίσης την ΚΥΑ 59388/3363/88 (Β'638)³ «*Τρόπος, όργανα και διαδικασία επιβολής και είσπραξης των διοικητικών προστίμων του άρθρου 30 του ν.1650/1986*». Το ύψος του διοικητικού προστίμου υπολογίζεται με βάση την παρ. 1 του άρθρου 30 του ν.1650/86 όπως ισχύει.

Z. Μητρώο ελεγχόμενων δραστηριοτήτων.

Για τη σύνταξη και εφαρμογή ενός σχεδίου επιθεωρήσεων, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να υπάρχει ο συνολικός κατάλογος των περιβαλλοντικά αδειοδοτημένων έργων και δραστηριοτήτων, έτσι ώστε όλες οι ελεγχόμενες δραστηριότητες να έχουν ίση αντιμετώπιση. Επειδή τέτοιος κατάλογος **δεν υπήρχε**, αποφασίστηκε η δημιουργία **μητρώου ελεγχόμενων δραστηριοτήτων** από την ομάδα εργασίας του παρόντος Σχεδίου. Το μητρώο δημιουργήθηκε και τηρείται στο ΣΕΠΔΕΜ και περιλαμβάνει **6.252 έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α** που έχουν λάβει Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων και των οποίων ο έλεγχος εντάσσεται στο παρόν σχέδιο. Από αυτά, τα 1006 έργα και δραστηριότητες κατατάσσονται στην υποκατηγορία Α1 και τα 5246 έργα και δραστηριότητες στην υποκατηγορία Α2.

Το μητρώο περιλαμβάνει:

- Τα έργα και τις δραστηριότητες που αδειοδοτήθηκαν περιβαλλοντικά από τις 28-5-2012 έως τις 31-12-2016 και επομένως οι αποφάσεις έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων τους και τα λοιπά στοιχεία τους είναι αναρτημένα στον διαδικτυακό τόπο aero.gr. Πρόκειται για **2.622** περιπτώσεις.
- Τα έργα και τις δραστηριότητες που αδειοδοτήθηκαν περιβαλλοντικά πριν τις 28-5-2012, όμως στη συνέχεια οι περιβαλλοντικοί τους όροι τροποποιήθηκαν, συμπληρώθηκαν ή παρατάθηκαν, οπότε τα στοιχεία αυτής της τροποποίησης ή της παράτασης είναι αναρτημένα στον διαδικτυακό τόπο aero.gr. Πρόκειται για **3.478** περιπτώσεις.
- Τα έργα και οι δραστηριότητες που υπάγονται στις διατάξεις της Οδηγίας Ι.Ε.Δ. 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών (Παράρτημα Ι της ΥΑ 36060/1155/2013), ανεξάρτητα της ημερομηνίας αδειοδότησης τους, σύμφωνα με τον κατάλογο που παρείχε η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του ΥΠΕΝ, καθώς και τα στοιχεία που συλλέχθηκαν από τον ιστότοπο του Προγράμματος «Διαύγεια» (<https://www.diangeia.gov.gr>) και από άλλες πηγές. Πρόκειται για συνολικά **470** δραστηριότητες.

---

³ Η ΚΥΑ 59388/3363/88 (Β'638) εφαρμόζεται για τις ελεγκτικές αρχές των άρθρων 6 (παρ. 1 & 2) και 26 του ν.1650/86, τα οποία έχουν τροποποιηθεί με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 20 του ν.4014/11, όπως ορίζεται με το άρθρο 31 του ν.4014/11. Επομένως η ανωτέρω ΚΥΑ εφαρμόζεται για όλες τις αρχές περιβαλλοντικού ελέγχου της παρ. 3 του άρθρου 20 του ν.4014/2011, πλην του ΣΕΠΔΕΜ για το οποίο ισχύουν ειδικότερες διατάξεις.

Στο μητρώο δεν κατέστη δυνατόν να περιληφθούν όσα έργα και δραστηριότητες έλαβαν έγκριση περιβαλλοντικών όρων πριν τις 28-5-2012, χωρίς έκτοτε να γίνει καμία τροποποίηση ή παράταση της ισχύος της και επομένως τα στοιχεία τους δεν βρίσκονται αναρτημένα στο διαδικτυακό τόπο <http://aero.ypeka.gr> του ΥΠΕΝ, ενώ ταυτόχρονα δεν υπάγονται στις διατάξεις της Οδηγίας Ι.Ε.Δ.

Για τα έργα αυτά δεν υπάρχουν συγκεντρωμένα στοιχεία ούτε είναι άμεσα εφικτή η συγκέντρωσή τους από όλες τις αδειοδοτούσες αρχές. Εκτιμάται ότι τα διαφορετικά αρχεία στα οποία βρίσκονται οι ισχύουσες Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων υπολογίζονται σε περίπου 75 και εξ αυτών τα 3 στο ΥΠΕΝ, 13 στις έδρες των Περιφερειών, 7 στις έδρες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων & 52 στις Υπηρεσίες Δόμησης των πρώην εδρών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Για την αντιμετώπιση αυτού του θέματος έχει προταθεί από το ΣΕΠΔΕΜ⁴ η ένταξη έργου στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα ΥΜΕΠΕΡΑΑ 2014-2020 για τη συγκέντρωση των παλαιότερων αυτών στοιχείων και τη συμπλήρωση του παρόντος Μητρώου, χωρίς όμως να έχει εγκριθεί έως τώρα το εν λόγω έργο.

Στο Μητρώο δεν περιλαμβάνονται έργα και δραστηριότητες που κατατάσσονται στην κατηγορία Β'. Τέλος είναι προφανές ότι στο Μητρώο δεν έχουν περιληφθεί τα έργα και οι δραστηριότητες που δεν υπόκεινται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση (είτε έχουν λάβει «απαλλαγή» είτε όχι), καθώς και όσα λειτουργούν παράνομα, χωρίς δηλαδή να έχουν λάβει την απαιτούμενη περιβαλλοντική άδεια.

2.1. Διαδικασία κατάρτισης του μητρώου ελεγχόμενων δραστηριοτήτων.

Για την κατάρτιση του παρόντος σχεδίου, ήδη από το 2015, το ΣΕΠΔΕΜ ξεκίνησε έγγραφη επικοινωνία με όλες τις αρμόδιες αρχές περιβαλλοντικής αδειοδότησης και ελέγχου, με στόχο τη συλλογή στοιχείων για τα αδειοδοτημένα έργα και δραστηριότητες, το ανθρώπινο δυναμικό που είναι διαθέσιμο για τον περιβαλλοντικό έλεγχο στις περιφερειακές υπηρεσίες, τους περιβαλλοντικούς ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τα έτη 2012-2014 και την υποβολή προτάσεων σχετικά με τις προτεραιότητες του ελέγχου.

Παρά την άμεση απόκριση των περισσότερων περιφερειακών υπηρεσιών, η συλλογή των ως άνω δεδομένων ήταν σε μεγάλο βαθμό ελλιπής, ειδικά όσον αφορά στον κατάλογο των αδειοδοτημένων έργων και δραστηριοτήτων Α' κατηγορίας.

Ως εκ τούτου, χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία της βάσης δεδομένων aero.ypeka.gr του ΥΠΕΝ, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, δεδομένου ότι το Ηλεκτρονικό Περιβαλλοντικό Μητρώο (ΗΠΜ) πληροφοριών που προβλέπεται από το άρθρο 18 του ν. 4014/2011 δεν έχει τεθεί ακόμα σε λειτουργία. Η βάση αυτή περιέχει στοιχεία για 7.508 έργα και δραστηριότητες που αδειοδοτήθηκαν από τις 28-5-2012 ως τις 31-12-2016. Από τα στοιχεία αυτά διαγράφηκαν 1.430 εγγραφές που αφορούσαν σε έργα και δραστηριότητες που είχαν συμπεριληφθεί παραπάνω από μια φορά (λόγω ανανέωσης ή τροποποίησης της ΑΕΠΟ) και στο μητρώο τελικά εντάχθηκαν 6.252 έργα και δραστηριότητες Α' κατηγορίας.

Για την ανάλυση του περιβαλλοντικού κινδύνου και την ιεράρχηση των ελέγχων ήταν απαραίτητο να ληφθούν υπόψη ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά κάθε έργου και δραστηριότητας. Για το

⁴ Με τα υπ. αριθμ. 14/8-2-2016, 117/20-5-2016 & 165/24-05-2017 έγγραφα της Γενικής Διευθύντριας του ΣΕΠΔΕΜ.

σκοπό αυτό συλλέχτηκαν και ενσωματώθηκαν στο μητρώο ελεγχόμενων δραστηριοτήτων τα ακόλουθα δεδομένα και χαρακτηριστικά λειτουργίας για κάθε έργο και δραστηριότητα:

- Κατάταξη σε υποκατηγορία A1 ή A2 καθώς και σε ομάδα έργων και δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο Ι του ν. 4014/2011 και τα Παραρτήματα της ΥΑ 37674/2016 (Β' 2471).

Συμπληρώθηκε από τα στοιχεία της βάσης δεδομένων <http://aero.yreka.gr> και, στις περιπτώσεις όπου δεν ήταν συμπληρωμένο το σχετικό πεδίο ή ήταν λανθασμένο⁵, βάσει της υπηρεσίας που εξέδωσε τη σχετική ΑΕΠΟ ή από το περιεχόμενο της ίδιας της ΑΕΠΟ.

- Κατάταξη σε αύξοντα αριθμό (α/α) εντός της κάθε ομάδας έργων ή δραστηριοτήτων, βάσει της ΥΑ 37674/2016:

Συμπληρώθηκε με βάση το περιεχόμενο της ΑΕΠΟ, καθώς είναι απαραίτητο έτσι ώστε να αποδοθεί διαφορετική εμπειρική ιεράρχηση σε συγκεκριμένες υποομάδες έργων και δραστηριοτήτων της ΥΑ 37674/2016, όπως περιγράφεται στην επόμενη παράγραφο καθώς και αναλυτικότερα στο κεφάλαιο Η.3.

- Εμπειρική ιεράρχηση των έργων και δραστηριοτήτων, ανά ομάδα/υποομάδα της ΥΑ 37674/2016:

Η ιεράρχηση αυτή διαμορφώθηκε στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου και ορίστηκαν τρεις κατηγορίες (χαμηλή, μεσαία, ψηλή) ανάλογα με τις ανάγκες ελέγχου συγκεκριμένων ομάδων δραστηριοτήτων, με βάση τις προτάσεις των Περιφερειακών υπηρεσιών και την εμπειρία από του ελέγχους στη χώρα μας έως τώρα. Χαρακτηρίστηκαν συνολικά:

- 1835 έργα και δραστηριότητες ως χαμηλής ιεράρχησης,
- 2820 έργα και δραστηριότητες ως μεσαίας ιεράρχησης, και
- 1597 έργα και δραστηριότητες ως ψηλής ιεράρχησης.

- Υπαγωγή στις διατάξεις:

- της οδηγίας 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών (I.E.D.) (Παράρτημα Ι της ΥΑ 36060/1155/2013)
- της οδηγίας 2012/18/ΕΚ για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες (SEVESO III).
- του παραρτήματος Ι του κανονισμού 166/2006/ΕΚ για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων (E-PRTR).
- της οδηγίας 1999/13/ΕΚ για τις εκπομπές που οφείλονται στη χρήση διαλυτών
- του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΚ για την προστασία των οικοτόπων, δηλαδή το έργο έχει χωροθετηθεί μέσα σε περιοχή του δικτύου NATURA 2000.

---

⁵ Οι εγγραφές της βάσης δεδομένων aero.yreka.gr παρουσιάζουν ελλείψεις σε διάφορα πεδία πληροφοριών, καθώς δεν υπάρχει πρόβλεψη ώστε να είναι απαραίτητη η συμπλήρωση όλων των πεδίων πληροφοριών πριν ο χρήστης ολοκληρώσει την κάθε εγγραφή. Επιπλέον παρουσιάζονται λάθη στις καταχωρήσεις αφού δεν προσφέρονται στους χρήστες προεπιλεγμένα πεδία π.χ. για το Δήμο, την Περιφέρεια όπου ανήκει το έργο.

Συμπληρώθηκαν⁶ με βάση τους καταλόγους των αρμόδιων υπηρεσιών του ΥΠΕΝ και έγινε επιπλέον διασταύρωση⁷ των στοιχείων με το περιεχόμενο της ΑΕΠΟ κάθε έργου/δραστηριότητας και με τα στοιχεία που έχουν αποστείλει ηλεκτρονικά οι αρμόδιες αδειοδοτούσες και ελεγκτικές υπηρεσίες των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Ειδικά για την εύρεση της ένταξης ή μη ενός έργου/δραστηριότητας στο δίκτυο NATURA 2000, αξιοποιήθηκαν οι γεωγραφικές συντεταγμένες του έργου που περιλαμβάνονται στη βάση *aero.gr*, που όμως ήταν συμπληρωμένες μόνον στο 83% των εγγραφών.

Καταγράφηκαν συνολικά:

- 470 δραστηριότητες που υπάγονται στη οδηγία 2010/75/ΕΕ (I.E.D.),
- 154 δραστηριότητες που υπάγονται στην οδηγία 2012/18/ΕΚ (SEVESO II), εκ των οποίων 76 υπάγονται σε ανώτερη βαθμίδα (upper tier) και 78 σε κατώτερη βαθμίδα (lower tier),
- 218 δραστηριότητες που υπάγονται στον κανονισμό 166/2006/ΕΚ (E-PRTR) για την έκλυση και μεταφορά αέριων ρύπων,
- 1005 δραστηριότητες που υπάγονται στο άρθρο 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, δηλαδή βρίσκονται εντός προστατευόμενων περιοχών του δικτύου NATURA 2000.

- Εθελούσια συμμετοχή στο κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου EMAS (κανονισμός 1221/2009/ΕΚ).

Καταγράφηκαν συνολικά 26 δραστηριότητες.

- Ιστορικό συμμόρφωσης (αποτελέσματα ελέγχων προηγούμενων ετών).

Το στοιχείο αυτό είναι καθοριστικής σημασίας για την προτεραιοποίηση των ελέγχων. Συμπληρώθηκε με βάση τις τηρούμενες βάσεις δεδομένων του ΣΕΠΔΕΜ, τους καταλόγους περιβαλλοντικών ελέγχων για τα έτη 2012, 2013 και 2014 που εστάλησαν από τις περιφερειακές ελεγκτικές υπηρεσίες, καθώς και από αναζήτηση σχετικών στοιχείων στο πρόγραμμα «διαύγεια». Ποσοτικά στοιχεία για τους διενεργηθέντες ελέγχους αναφέρονται στο Παράρτημα IV. Ωστόσο τα στοιχεία αυτά είναι αποσπασματικά. Για να καταστούν πλήρη, απαιτείται να σταλούν από τις συναρμόδιες αρχές νέα στοιχεία για τους ελέγχους των ετών 2015-2016, να συμπεριληφθούν⁸ τα ήδη

⁶ Τα στοιχεία αυτά δεν περιλαμβάνονται στη βάση δεδομένων *aero.gr*. Το ΣΕΠΔΕΜ έχει ζητήσει επανειλημμένα, με τα υπ. αριθμ. 34/7-3-2016 και 202/5-8-2016 έγγραφα της Γενικής Διευθύντριας, την συμπλήρωση της βάσης δεδομένων του *aero.gr* με τα πεδία που λείπουν, είτε εναλλακτικά την συμπλήρωση του Ηλεκτρονικού Περιβαλλοντικού Μητρώου με τα ζητούμενα στοιχεία.

⁷ Οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΝ δεν τηρούν επικαιροποιημένα αρχεία των δραστηριοτήτων που υπάγονται στις ως άνω οδηγίες και τους κανονισμούς (πέραν του EMAS), αλλά καταρτίζουν τους καταλόγους αυτούς μόνο στο πλαίσιο υποβολής σχετικών εκθέσεων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ανά διαστήματα τριών και περισσότερων ετών. Ως αποτέλεσμα, τα στοιχεία των καταλόγων αυτών ενδέχεται να είναι παρωχημένα, καθόσον κάποιες από τις επιχειρήσεις αυτές έχουν κλείσει, οι καινούργιες δεν περιλαμβάνονται στους καταλόγους αυτούς, και κάποιες άλλες δεν υπάγονται πλέον στις διατάξεις των οδηγιών/κανονισμών αυτών, λόγω τροποποίησης των περιβαλλοντικών τους όρων.

⁸ Ορισμένοι από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί από τις περιφερειακές υπηρεσίες δεν κατέστη δυνατόν να αντιστοιχηθούν με συγκεκριμένες δραστηριότητες του μητρώου, επειδή αναφέρεται μόνο ο φορέας λειτουργίας της δραστηριότητας χωρίς να προσδιορίζεται η συγκεκριμένη δραστηριότητα όπου

υποβληθέντα στοιχεία καθώς επίσης να σταλούν στοιχεία από ορισμένες υπηρεσίες που δεν έχουν απαντήσει καθόλου.

Καταγράφηκαν συνολικά 889 έλεγχοι.

Το μητρώο ελεγχόμενων δραστηριοτήτων καταρτίστηκε στο πλαίσιο του παρόντος Προγράμματος, τηρείται και επικαιροποιείται από το ΣΕΠΔΕΜ. Ορισμένα συγκεντρωτικά στοιχεία του μητρώου δίνονται στον παρακάτω Πίνακα 1:

διενεργήθηκε ο έλεγχος. Σε άλλες περιπτώσεις δεν αναφέρεται το αποτέλεσμα του ελέγχου (εάν δηλαδή διαπιστώθηκαν περιβαλλοντικές παραβάσεις ή όχι).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: Αριθμός ελεγχόμενων έργων και δραστηριοτήτων (κατηγορίας Α1 και Α2) ανά Περιφέρεια και ανά ομάδα έργου ή δραστηριότητας, σύμφωνα με την κατάταξη της ΥΑ 37674/2016 (Β'2471) «Τροποποίηση και κωδικοποίηση της υ.α. 1958/2012».

Ο συνολικός αριθμός έργων & δραστηριοτήτων εμφανίζεται στον παρόντα πίνακα μεγαλύτερος από τα 6.252 έργα που περιλαμβάνει το μητρώο, επειδή εδώ έχουν περιληφθεί σε κάθε Περιφέρεια χωριστά τα γραμμικά έργα που εκτείνονται σε πολλές Περιφέρειες.

Περιφέρεια		Ομάδα έργων και δραστηριοτήτων (σύμφωνα με την ΥΑ 37674/2016 (Β'2471) «Τροποποίηση και κωδικοποίηση της υ.α. 1958/2012»)											Σύνολο έργων & δραστη- ριοτήτων	
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI		XII
		Οδικά	Υδραυλικά	Λιμενικά	Περιβαλ. Υποδομές	Εξορύξεις	Τουριστικά	Κτηνοτροφικές	Υδατοκαλλιέργειες	Βιομηχανικές	Αναν. Πηγές Ενέργειας	Μεταφορά Ενέργειας, Καυσίμων και Χημικών	Ειδικά Έργα	
1.	Αν.Μακεδονία & Θράκη	45	50	16	54	302	22	19	23	105	70	11	31	748
2.	Κεντρική Μακεδονία	58	111	24	90	62	57	65	138	230	99	7	89	1030
3.	Δυτική Μακεδονία	18	56	1	32	48	3	25	1	31	105	6	18	344
4.	Ήπειρος	22	34	6	22	32	10	38	43	41	38	1	30	317
5.	Θεσσαλία	60	97	6	31	33	30	11	1	106	110	2	81	568
6.	Ιόνιοι Νήσοι	4	7	14	6	6	27	0	19	9	5	0	12	109
7.	Δυτική Ελλάδα	46	13	6	41	19	23	12	29	93	79	3	24	388
8.	Στερεά Ελλάδα	51	32	13	49	96	16	42	64	190	145	6	58	762
9.	Αττική	38	31	17	60	15	66	19	32	269	18	7	20	592
10.	Πελοπόννησος	59	33	14	48	49	23	14	39	91	71	6	67	514
11.	Βόρειο Αιγαίο	17	4	15	23	12	20	2	7	20	10	0	16	146
12.	Νότιο Αιγαίο	16	10	36	42	40	91	1	24	38	6	1	34	339
13.	Κρήτη	65	60	10	80	18	63	6	1	68	25	1	23	420
ΣΥΝΟΛΟ		499	538	179	578	732	451	254	421	1.291	781	51	503	6.277

Η. Ανάλυση επικινδυνότητας & προσδιορισμός της συχνότητας των περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων για κάθε έργο ή δραστηριότητα

Η.1. Επιλογή μοντέλου για την ανάλυση επικινδυνότητας

Η κατάρτιση προγραμμάτων τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων βασίζεται ουσιαστικά στην απόδοση προτεραιότητας (ιεράρχηση) των περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων, η οποία μπορεί να γίνει μέσω ανάλυσης επικινδυνότητας (risk assessment) των έργων και δραστηριοτήτων που ενδέχεται να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στη δημόσια υγεία.

Για την ανάλυση περιβαλλοντικής επικινδυνότητας των εγκαταστάσεων, πολλές χώρες έχουν αναπτύξει πληθώρα εργαλείων και μεθοδολογιών, προσαρμοσμένων στις ιδιαίτερες διοικητικές δομές και τις ανάγκες της κάθε διοίκησης.

Η παρούσα ομάδα εργασίας επέλεξε να εφαρμόσει το μοντέλο «Ολοκληρωμένης Εκτίμησης των Κινδύνων» (Integrated Risk Assessment Method – IRAM) για την ανάλυση επικινδυνότητας, το οποίο αναπτύχθηκε το 2012 από ομάδα εμπειρογνομόνων που συμμετείχαν σε σχετικό πρόγραμμα του ευρωπαϊκού δικτύου IMPEL⁹.

Σύμφωνα με το εγχειρίδιο «EasyTools – Risk Assessment Guidance Book» της ομάδας εμπειρογνομόνων του δικτύου IMPEL, η μέθοδος IRAM σχεδιάστηκε ώστε να είναι ευέλικτη, εφαρμόσιμη σε κάθε είδος επιθεωρήσεων και προσαρμοσμένη στις ανάγκες της οδηγίας 2010/75/EK για τις βιομηχανικές εκπομπές και της οδηγίας SEVESO. Αυτή η μέθοδος επιχειρεί να συνδυάσει τα πλεονεκτήματα των άλλων μεθοδολογιών, περιορίζοντας, όσο δυνατόν τα μειονεκτήματά τους, όπως αναλύεται παρακάτω.

Η.2. Αναλυτική παρουσίαση του επιλεγέντος μοντέλου ανάλυσης επικινδυνότητας «IRAM»

Η μέθοδος «IRAM» που επιλέχτηκε να χρησιμοποιηθεί για την ανάλυση επικινδυνότητας των έργων και δραστηριοτήτων του μητρώου, διαχωρίζει τα **κριτήρια επίπτωσης** (impact criteria), δηλαδή τα κριτήρια που αφορούν την περιβαλλοντική επίπτωση μιας δραστηριότητας στην υγεία και το περιβάλλον, από τα **κριτήρια επίδοσης/αξιολόγησης** του φορέα λειτουργίας της δραστηριότητας. Η βαθμολόγηση των κριτηρίων επίπτωσης συνδέεται άμεσα με την εκτίμηση των επιμέρους κατηγοριών επικινδυνότητας και επομένως του συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου κάθε δραστηριότητας, ενώ τα κριτήρια επίδοσης έχουν περιορισμένη μόνο επίδραση στο μοντέλο.

Στη μεθοδολογία αυτή εφαρμόζεται ο «**κανόνας επικινδυνότητας**», δηλαδή ορίζεται ο αριθμός των επιμέρους κατηγοριών επικινδυνότητας με μέγιστη βαθμολόγηση που απαιτείται ώστε ο συνολικός περιβαλλοντικός κίνδυνος μιας εγκατάστασης να ισούται με τη μέγιστη βαθμολόγηση. Εάν ο αριθμός των επιμέρους κατηγοριών επικινδυνότητας με τη μέγιστη βαθμολόγηση είναι μικρότερος από τον «κανόνα επικινδυνότητας», τότε ο συνολικός περιβαλλοντικός κίνδυνος μιας

---

⁹ IMPEL: Δίκτυο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Εφαρμογή και Επιβολή της Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας – European Union Network for the Implementation & Enforcement of Environmental Law.

εγκατάστασης είναι μικρότερος κατά ένα βήμα από τη μέγιστη βαθμολόγηση των επιμέρους κατηγοριών. Όσο περισσότερα κριτήρια επίπτωσης εισάγονται στην ανάλυση, και άρα περισσότερες επιμέρους κατηγορίες επικινδυνότητας, τόσο μεγαλύτερος πρέπει να είναι ο αριθμός κριτηρίων με μέγιστη βαθμολόγηση που θα απαιτείται για να καθοριστεί η υψηλότερη επικινδυνότητα και άρα η μεγαλύτερη συχνότητα επιθεωρήσεων.¹⁰ Κατά αυτόν τον τρόπο αποσυνδέεται η πιο «αυστηρή» βαθμολόγηση από τη συχνότητα επιθεώρησης.

Ένα ακόμη πλεονέκτημα της μεθόδου IRAM είναι ότι αποφεύγεται το πρόβλημα των υψηλών επικινδυνοτήτων από ορισμένα κριτήρια να ισοπεδώνονται από χαμηλές επικινδυνότητες άλλων κριτηρίων, που αποτελεί βασικό μειονέκτημα άλλων μοντέλων, όπως της μεθόδου «γραμμικής μέσης τιμής των κριτηρίων επικινδυνότητας» όπου η επικινδυνότητα υπολογίζεται ως ο μέσος όρος των τιμών των επί μέρους κριτηρίων.

Δίνεται, επίσης η δυνατότητα χρήσης όρων και συντελεστών στάθμισης στην βαθμολόγηση του κάθε κριτηρίου επίπτωσης και επίδοσης, προκειμένου να δοθεί διαφορετική βαρύτητα στην επίδραση κάποιων κριτηρίων κατά την ανάλυση επικινδυνότητας και ενδεχομένως να δοθεί μεγαλύτερη προτεραιότητα σε ορισμένα κριτήρια πολιτικής ιεράρχησης.

Συνδυάζοντας τα παραπάνω χαρακτηριστικά, οι βασικές αρχές λειτουργίας και τα στάδια εφαρμογής της μεθόδου IRAM συνοψίζονται στα ακόλουθα:

- Διαμορφώνονται οι επιμέρους κατηγορίες επικινδυνότητας βάσει των επιμέρους κριτηρίων επίπτωσης. Οι κατηγορίες αυτές μεταβάλλονται μόνο κατά ένα βήμα προς τα πάνω ή προς τα κάτω, ανάλογα με τα κριτήρια επίδοσης του φορέα λειτουργίας/εκμετάλλευσης της εγκατάστασης.
- Καθορίζεται ο «κανόνας επικινδυνότητας», δηλαδή ο αριθμός των επιμέρους κατηγοριών επικινδυνότητας που απαιτείται να λάβουν τη μέγιστη βαθμολόγηση, ώστε η κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου της εγκατάστασης να εξισώνεται με τη μέγιστη αυτή βαθμολόγηση.
- Η τιμή του μέγιστου βαθμού μεταξύ των επιμέρους κατηγοριών επικινδυνότητας προσδιορίζει την κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου και επομένως τη συχνότητα επιθεώρησης, υπό την προϋπόθεση ότι ο ικανοποιείται ο «κανόνας επικινδυνότητας». Αλλιώς, εάν δεν ικανοποιείται ο κανόνας αυτός, τότε η κατηγορία

¹⁰ Για παράδειγμα, εάν επιλεγεί ως κανόνας επικινδυνότητας ο αριθμός «2», τότε η υποθετική δραστηριότητα Α στον παρακάτω πίνακα, που έχει λάβει τη μέγιστη τιμή (5) μόνο σε μία επιμέρους κατηγορία επικινδυνότητας, δεν βαθμολογείται με τιμή συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου (5), αλλά με τη μέγιστη τιμή μειωμένη κατά ένα βήμα (4). Αντίθετα η δραστηριότητα Β, που έχει λάβει τη μέγιστη τιμή (5) σε δύο επιμέρους κατηγορίες επικινδυνότητας, εντάσσεται στην ίδια κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου (5).

Δραστηριότητα	Επιμέρους κατηγορίες επικινδυνότητας βάσει των κριτηρίων επίπτωσης και των κριτηρίων επίδοσης					Κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου, ορίζοντας κανόνα επικινδυνότητας ίσο με «2»	Χρονικό διάστημα μεταξύ των ελέγχων
	RC ₁	RC ₂	RC ₃	RC ₄	RC ₅		
A	4	3	5	4	1	4	3 έτη
B	5	4	5	1	1	5	1 έτος

συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου ισούται με το μέγιστο βαθμό των επί μέρους κατηγοριών επικινδυνότητας, μειωμένο κατά ένα βήμα.

- Το άθροισμα των βαθμολογήσεων όλων των επιμέρους κατηγοριών επικινδυνότητας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να εκτιμηθεί η χρονική διάρκεια και κατ'επέκταση το οικονομικό κόστος που απαιτείται για να πραγματοποιηθεί ο κάθε έλεγχος.

H.3. Εφαρμογή του μοντέλου «IRAM» στις δραστηριότητες του μητρώου

Για την ανάλυση επικινδυνότητας εφαρμόστηκε η μέθοδος IRAM στο σύνολο των 6.252 έργων και δραστηριοτήτων του μητρώου ελεγχόμενων δραστηριοτήτων.

Σύμφωνα με την παραπάνω μεθοδολογία, **επιλέχθηκαν τα ακόλουθα 7 κριτήρια επίπτωσης:**

1. Η κατάταξη του έργου/δραστηριότητας στην υποκατηγορία **A1 ή A2** σύμφωνα με την κατάταξη της ΥΑ 37674/2016 (Β' 2471) «*Τροποποίηση και κωδικοποίηση της ΥΑ 1958/2012*»,
2. Η υπαγωγή του έργου/δραστηριότητας στο Παράρτημα Ι της **Οδηγίας 2010/75/ΕΕ** περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης),
3. Η υπαγωγή του έργου/δραστηριότητας στην **Οδηγία 96/82/ΕΚ** (Seveso II) για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, με διαφοροποίηση σε μονάδες ανώτερης βαθμίδας (upper tier) και μονάδες κατώτερης βαθμίδας (lower tier),
4. Η υπαγωγή του έργου/δραστηριότητας στην **Οδηγία 1999/13/ΕΚ** για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις,
5. Η υπαγωγή του έργου/δραστηριότητας στον **Κανονισμό ΕΚ/166/2006** για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων,
6. Η χωροθέτηση ή μη του έργου/δραστηριότητας εντός κάποιας προστατευόμενης περιοχής του δικτύου **NATURA 2000**,
7. Μία **εμπειρική ιεράρχηση** για κάθε ομάδα/υποομάδα δραστηριοτήτων, που καθορίστηκε στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου. Για την ιεράρχηση αυτή ορίστηκαν τρεις κατηγορίες (χαμηλή, μεσαία, ψηλή) ανάλογα με τις ανάγκες ελέγχου συγκεκριμένων κατηγοριών/υποομάδων δραστηριοτήτων, με βάση τα ευρήματα και την εμπειρία των ελέγχων στη χώρα μας έως τώρα και λαμβάνοντας υπόψιν τις προτάσεις των περιφερειακών αρχών ελέγχου.

Η χρήση της εμπειρικής αυτής ιεράρχησης κρίθηκε απαραίτητη ώστε να προσαρμοστεί η προτεραιοποίηση των ελέγχων στα δεδομένα της χώρας μας και ιδιαίτερα ως προς τα έργα και τις μη-βιομηχανικές δραστηριότητες. Η κατηγορία στην οποία κατατάχθηκε κάθε ομάδα έργων ή δραστηριοτήτων παρουσιάζεται στο **Παράρτημα Ι** του παρόντος.

Κάθε **κριτήριο επίπτωσης** βαθμολογήθηκε από 1 ως 5, όπου η βαθμολόγηση «5» αντιστοιχεί στην υψηλότερη κατηγορία επικινδυνότητας και «1» στη χαμηλότερη. Στο Παράρτημα ΙΙ παρουσιάζονται τα κριτήρια επίπτωσης που χρησιμοποιήθηκαν και η βαθμολόγησή τους.

Στον παρόντα σχεδιασμό επιλέχθηκε να χρησιμοποιηθεί ένας όρος στάθμισης (-0,5) στο κριτήριο επίπτωσης που αφορά την υπαγωγή έργου/δραστηριότητας στον κανονισμό ΕΚ/166/2006 (e-

PRTR) για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων, καθώς επίσης στο κριτήριο της εμπειρικής ιεράρχησης, ώστε τα κριτήρια αυτά να έχουν ελαφρά μικρότερη επίδραση στην ανάλυση επικινδυνότητας.

Πέραν των κριτηρίων επίπτωσης, κάθε έργο ή δραστηριότητα αξιολογείται και με τα παρακάτω **κριτήρια επίδοσης** του κάθε φορέα λειτουργίας/εκμετάλλευσης (βλ. αναλυτικότερα στο Παράρτημα II):

- Την ενεργή καταχώριση έργου/δραστηριότητας στο μητρώο του συστήματος οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου EMAS (Κανονισμός ΕΚ αριθ. 1221/2009),
- Το ιστορικό συμμόρφωσης έργου/δραστηριότητας στους περιβαλλοντικούς όρους και τις διατάξεις της κείμενης περιβαλλοντικής νομοθεσίας, βάσει πορισμάτων προηγούμενων περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων.

Τα επιμέρους αυτά κριτήρια επίδοσης λαμβάνουν τιμές «-1», «0» ή «1» και η επίδραση τους μπορεί να είναι κατ'αντιστοιχία θετική, αρνητική ή ουδέτερη στην εκτίμηση επικινδυνότητας. Στην περίπτωση των κριτηρίων επίδοσης επιλέχθηκε να μη χρησιμοποιηθεί συντελεστής βαρύτητας σε κάποιο κριτήριο, αλλά όλα τα κριτήρια να έχουν την ίδια βαρύτητα.

Η μέση τιμή των επιμέρους κριτηρίων επίδοσης, στρογγυλοποιημένη στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό, δίνει το **συνολικό βαθμό επίδοσης** για κάθε φορέα λειτουργίας/εκμετάλλευσης, ο οποίος λαμβάνει τιμές «-1», «0» ή «1».

Εν συνεχεία, ο συνολικός βαθμός επίδοσης του συγκεκριμένου φορέα προστίθεται σε κάθε επιμέρους κριτήριο επίπτωσης, για να προκύψει η **επιμέρους κατηγορία επικινδυνότητας** που αντιστοιχεί **σε κάθε κριτήριο επίπτωσης**. Κατά αυτόν τον τρόπο, η επίδραση του κριτηρίου επίδοσης μπορεί να είναι θετική, αρνητική ή ουδέτερη στην εκτίμηση επικινδυνότητας. Δηλαδή, μια καλή επίδοση του φορέα λειτουργίας/εκμετάλλευσης που βαθμολογείται με «-1» μειώνει την εκτιμώμενη επικινδυνότητα κατά ένα βήμα, ενώ μια αρνητική επίδοση που βαθμολογείται με «+1» αυξάνει την εκτιμώμενη επικινδυνότητα.

Τέλος, για να υπολογιστεί η **κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου** κάθε έργου και δραστηριότητας, χρησιμοποιούνται οι επιμέρους κατηγορίες επικινδυνότητας και εφαρμόζεται ο «**κανόνας επικινδυνότητας**». Ως **κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου** λαμβάνεται η μεγαλύτερη τιμή από τις επί μέρους κατηγορίες επικινδυνότητας, υπό την προϋπόθεση ότι η τιμή αυτή παρουσιάζεται σε τουλάχιστον δύο επί μέρους κατηγορίες επικινδυνότητας.

Αν δεν πληρείται η προαναφερόμενη απαίτηση («κανόνας 2»), τότε ως τελική κατηγορία επικινδυνότητας λαμβάνεται η μεγαλύτερη τιμή από τις επί μέρους κατηγορίες επικινδυνότητας μειωμένη κατά μία μονάδα.

Ως «**κανόνας επικινδυνότητας**» επιλέχθηκε ο αριθμός «**δύο**» από την παρούσα ομάδα εργασίας, δεδομένου του μεγάλου αριθμού των κριτηρίων επίπτωσης που έχουν χρησιμοποιηθεί. Αυτό σημαίνει, για παράδειγμα, ότι για ένα έργο καθορίζεται η υψηλότερη δυνατή συχνότητα επιθεώρησης εάν τουλάχιστον **δύο** κριτήρια επίπτωσης βαθμολογηθούν με τον υψηλότερο βαθμό.

Το εύρος τιμών της συνολικής κατηγορίας περιβαλλοντικού κινδύνου κυμαίνεται από 0 έως 6. Η μέθοδος υπολογισμού του συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου παρουσιάζεται αναλυτικά στο Παράρτημα ΙΙ.

Η.4. Προσδιορισμός συχνότητας επιθεώρησης για κάθε έργο ή δραστηριότητα

Σε κάθε κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου, αντιστοιχήθηκε μία ελάχιστη συχνότητα περιβαλλοντικής επιθεώρησης, ως ο **μέγιστος χρόνος επανελέγχου** (ή μέγιστος χρόνος μεταξύ δύο ελέγχων).

Για κάθε έργο/δραστηριότητα, καθορίστηκε ο μέγιστος χρόνος επανελέγχου τους, που λαμβάνει τις εξής τιμές: 1,2,3,4,5, ή 10 έτη.

Συνοπτικά στοιχεία για τους χρόνους επανελέγχου των έργων/δραστηριοτήτων του Μητρώου παρουσιάζονται παρακάτω στον Πίνακα 2. **Ο συνολικός αριθμός επιθεωρήσεων που απαιτείται να διενεργηθούν εντός της πενταετούς διάρκειας του σχεδίου για όλη την επικράτεια, όπως προκύπτει, είναι 5.618 επιθεωρήσεις.**

ΠΙΝΑΚΑΣ 2. Συνοπτικά στοιχεία για τους χρόνους επανελέγχου των έργων και δραστηριοτήτων του Μητρώου

Κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου έργων & δραστηριοτήτων	Μέγιστος χρόνος επανελέγχου (χρονικό διάστημα μεταξύ των ελέγχων)	Αριθμός ελέγχων που απαιτείται να διενεργηθούν μέσα σε μία 5ετία	Αριθμός έργων & δραστηριοτήτων που υπάγονται στην κάθε κατηγορία κινδύνου και στην αντίστοιχη συχνότητα ελέγχου	Συνολικός αριθμός ελέγχων που απαιτείται να γίνουν στη διάρκεια πέντε ετών
6	1 έτος	5	8	40
5,5	1 έτος	5	0	0
5	1 έτος	5	44	220
4,5	2 έτη	2,5	24	60
4	3 έτη	1,67	276	460
3,5	3 έτη	1,67	223	371
3	4 έτη	1,25	671	839
2,5	4 έτη	1,25	284	355
2	5 έτη	1	1.774	1.774
1,5	5 έτη	1	50	50
≤1	10 έτη	0,5	2.898	1.449
		Σ Υ Ν Ο Λ Ο	6.252	5.618

Η.5. Διόρθωση της συχνότητας ελέγχου με βάση τις απαιτήσεις της νομοθεσίας –

Συνολικός αριθμός ελέγχων που απαιτούνται για την υλοποίηση του προγράμματος

Το αποτέλεσμα της προαναφερόμενης ανάλυσης κινδύνου καθορίζει τους χρόνους διεξαγωγής των τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων, χωρίς όμως να έχουν ληφθεί υπόψη οι ελάχιστες συχνότητες επιθεωρήσεων έργων και δραστηριοτήτων που απορρέουν από την εφαρμογή των διατάξεων της κείμενης ευρωπαϊκής και εθνικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Συγκεκριμένα:

- Στην οδηγία 2010/75/ΕΕ (IED), στο άρθρο 23, παράγραφος 4, ορίζεται ότι: «*Η περίοδος μεταξύ δύο επιτόπου επισκέψεων βασίζεται σε συστηματική εκτίμηση των περιβαλλοντικών κινδύνων των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων και δεν υπερβαίνει το ένα έτος για τις εγκαταστάσεις που δημιουργούν τους μεγαλύτερους κινδύνους και τρία έτη για τις εγκαταστάσεις που δημιουργούν τους μικρότερους κινδύνους*».
- Στην οδηγία 2012/18/ΕΕ (SEVESO III), άρθρο 20, παράγραφος 4, ορίζεται ότι: «*Το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο διαδοχικών επισκέψεων χώρων δεν υπερβαίνει το ένα έτος για μονάδες ανώτερης βαθμίδας και τα τρία έτη για μονάδες κατώτερης βαθμίδας, εκτός αν η αρμόδια αρχή έχει καταρτίσει πρόγραμμα επιθεωρήσεων με βάση συστηματική εκτίμηση των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος στις αντίστοιχες μονάδες*».
- Στο νόμο 4014/2011 (ΦΕΚ Α'209), άρθρο 20, παράγραφος 10(β), οι ελάχιστοι χρόνοι διεξαγωγής των τακτικών επιθεωρήσεων με αυτοψία ορίζονται ως ακολούθως:
  - Κάθε έτος τουλάχιστον, για τις εγκαταστάσεις του Παραρτ. Ι της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ (IED) που κατατάσσονται στην κατηγορία Α1. Σε περίπτωση που ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης συμμετέχει στο EMAS, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν επιθεώρηση σε πιο αραιά διαστήματα που, όμως, δεν ξεπερνούν την τριετία,
  - Κάθε 3 έτη τουλάχιστον, για τις εγκαταστάσεις του Παραρτ. Ι της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ (IED) που κατατάσσονται στην κατηγορία Α2. Σε περίπτωση που ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης συμμετέχει στο EMAS, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν επιθεώρηση σε πιο αραιά διαστήματα που, όμως, δεν ξεπερνούν την πενταετία.
  - Κάθε 3 έτη τουλάχιστον, για έργα/δραστηριότητες των ομάδων 4, 5, 7, 8, 9 και 10 του άρθρου 3 της ΚΥΑ 15393/2332/2002 (Β'1022) που κατατάσσονται στην υποκατηγορία Α1 και δεν ανήκουν στο Παράρτημα Ι της οδηγίας 2010/75.
  - Κάθε 5 έτη τουλάχιστον, για έργα/δραστηριότητες των ομάδων 4, 5, 7, 8, 9 και 10 του άρθρου 3 της ΚΥΑ 15393/2332/2002 (Β'1022) που κατατάσσονται στην υποκατηγορία Α2 και δεν ανήκουν στο Παράρτημα Ι της οδηγίας 2010/75.
  - Κατά τη φάση κατασκευής του έργου και κάθε 5 έτη τουλάχιστον από την έναρξη λειτουργίας του έργου/δραστηριότητας, για έργα/δραστηριότητες της κατηγορίας Α' των ομάδων 1, 2, 3, και 6 του άρθρου 3 της ΚΥΑ 15393/2332/2002 (Β'1022).

Επίσης, στο νόμο 4014/2011 (ΦΕΚ Α'209), άρθρο 20, παράγραφος 17 προβλέπεται ότι, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση του νόμου, θα εξειδικευτεί περαιτέρω ή θα τροποποιηθεί η διαδικασία και η συχνότητα περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων ανά υποκατηγορία και ανά ομάδα έργων και δραστηριοτήτων που περιγράφεται στην παράγραφο 10 του νόμου αυτού.

Βάσει των ανωτέρω προβλέψεων, η **συχνότητα διεξαγωγής των επιθεωρήσεων διορθώθηκε μόνον ως προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ (I.E.D.)**. Για τις δραστηριότητες που υπάγονται στην οδηγία, η ελάχιστη συχνότητα περιβαλλοντικών ελέγχων διορθώθηκε ώστε το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο διαδοχικών επισκέψεων να μην υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα τρία έτη, καθώς επίσης να μην υπερβαίνει το ένα έτος για τις δραστηριότητες που έτυχαν εκτίμησης συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου ίσης ή μεγαλύτερης του 4,5 στο πλαίσιο της παρούσας ανάλυσης.

Μετά τη διόρθωση αυτή, ο συνολικός αριθμός ελέγχων που απαιτείται να διενεργηθούν για όλη την επικράτεια και για όλη τη 5ετή διάρκεια του σχεδίου είναι 5.717 επιθεωρήσεις.

Όσον αφορά στις διατάξεις της οδηγίας 2012/18/ΕΕ (SEVESO III), δεν διορθώθηκαν οι εκτιμώμενες συχνότητες, δεδομένου ότι στην ΚΥΑ υπ'αρ. 172058/2016 - ΦΕΚ Β' 354 (με την οποία ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η εν λόγω οδηγία 2012/18/ΕΕ), ορίζεται η αδειοδοτούσα αρχή ως η αρμόδια υπηρεσία για τη διεξαγωγή των επιθεωρήσεων και την τήρηση των ελάχιστων συχνοτήτων περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 της εν λόγω οδηγίας. Επομένως αποσυνδέεται η νομική αυτή απαίτηση από το γενικό σχεδιασμό των τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων.

Τέλος, όσον αφορά στις απαιτήσεις της παραγράφου 10(β), του άρθρου 20 του νόμου 4014/2011 (ΦΕΚ Α' 209), δεν διορθώθηκαν οι εκτιμώμενες συχνότητες. Ο λόγος ήταν ότι κρίθηκε σημαντικό να επικεντρωθούν οι έλεγχοι σε έργα και εγκαταστάσεις που εγκυμονούν τους σοβαρότερους περιβαλλοντικούς κινδύνους. Επιπρόσθετα προωθείται από το ΣΕΠΔΕΜ η εφαρμογή της παρ. 17 του άρθρου 20 του ν. 4014/2011 ώστε με την έκδοση Υπουργικής Απόφασης να τροποποιηθεί η ελάχιστη συχνότητα περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων σε συμφωνία με τα αποτελέσματα της παρούσας ανάλυσης επικινδυνότητας.

Θ. Διαθέσιμο προσωπικό για τον περιβαλλοντικό έλεγχο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που συλλέχθηκαν από το ΣΕΠΔΕΜ¹¹, το διαθέσιμο προσωπικό που υπηρετεί στις αρχές περιβαλλοντικού ελέγχου είναι **329 άτομα**, εκ των οποίων:

- 17 άτομα υπηρετούν στο ΣΕΠΔΕΜ (Τμήματα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος Βορείου & Νοτίου Ελλάδος και ΣΥΓΑΠΕΖ),
- 224 άτομα υπηρετούν στις Δ/νσεις ΠΕΧΩΣΧ των 13 Περιφερειών (στην Δ/νση ΠΕΧΩΣΧ στην έδρα κάθε Περιφέρειας και στα Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας των Περιφερειακών Ενοτήτων),
- 51 άτομα υπηρετούν στις συναρμόδιες Δ/νσεις των ΠΕΧΩ (δηλαδή στις Δ/νσεις Ανάπτυξης, Υγείας, Τεχνικών έργων κλπ) και συμμετέχουν στα ΚΕΠΠΕ. Σημειώνεται ότι τα ΚΕΠΠΕ δεν διαθέτουν διοικητική αυτοτέλεια και γραμματειακή υποστήριξη, οπότε οι πράξεις τους υλοποιούνται μέσω των Δ/νσεων ΠΕΧΩ των Περιφερειών με αποτέλεσμα η λειτουργία του ΚΕΠΠΕ σε ορισμένες περιπτώσεις να προσθέτει διοικητικό βάρος στη λειτουργία της υπηρεσίας, χωρίς να αυξάνει πάντοτε σημαντικά την αποτελεσματικότητά της. Γι αυτό το λόγο **δεν συνυπολογίστηκαν τα ΚΕΠΠΕ στο συνολικά διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό**. Σημειώνεται πάντως ότι σε άλλες περιπτώσεις τα ΚΕΠΠΕ προσφέρουν ουσιαστική συνδρομή στη διενέργεια των περιβαλλοντικών ελέγχων, ιδίως σε Περιφερειακές Ενότητες όπου οι υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες,
- 88 υπηρετούν στις Δ/νσεις ΠΕΧΩ των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Αναλυτικά το προσωπικό αυτό σε κάθε υπηρεσία παρουσιάζεται στο Παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος.

Ι. Κατάρτιση των πρώτων ετήσιων προγραμμάτων τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων για τα έτη 2017 και 2018.

Βάσει των αναγκών ελέγχου που προέκυψαν από τον καθορισμό της ελάχιστης συχνότητας ελέγχου κάθε έργου και δραστηριότητας (Κεφάλαιο Η ανωτέρω), καταρτίστηκαν τα πρώτα ετήσια Προγράμματα τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων για τα έτη 2017 και 2018, για κάθε Περιφέρεια της χώρας.

Τα 13 ετήσια Προγράμματα παρουσιάζονται στο Παράρτημα V του παρόντος και περιλαμβάνουν:

- ονομαστικά όλα τα έργα/δραστηριότητες που πρέπει να ελεγχθούν,
- το συγκεκριμένο έτος που θα πραγματοποιηθεί ο έλεγχος,
- την αρμόδια αρχή για τον κάθε έλεγχο
- άλλες πληροφορίες που είναι χρήσιμες για την προετοιμασία του ελέγχου.

---

¹¹ τα στοιχεία παρασχέθηκαν από τις Περιφέρειες το 2015, σε απάντηση ερωτηματολογίου που εστάλη με το α.π. 35/03-02-2015 έγγραφο της Γενικής Δ/ντριας του ΣΕΠΔΕΜ.

Ο συνολικός αριθμός περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων που προκύπτει ότι πρέπει να πραγματοποιηθούν σε όλη τη χώρα είναι 682 για το έτος 2017 και 1254 επιθεωρήσεις για το έτος 2018 και για κάθε επόμενο έτος ως το 2021. Σημειώνεται ότι το έτος 2017 περιλαμβάνει λιγότερες επιθεωρήσεις από τα άλλα έτη, δεδομένου ότι η έναρξη υλοποίησης του Προγράμματος αναμένεται να ξεκινήσει στα μέσα του 2017. Ως εκ τούτου οι επιθεωρήσεις του άεξαμήνου του 2017 επιμερίστηκαν στο β'εξάμηνο του 2017 και στα επόμενα έτη. Είναι προφανές ότι αν η υλοποίηση του Σχεδίου διαρκούσε από την 1^η Ιανουαρίου 2017 ως την 31η Δεκ. 2021, τότε ο συνολικός αριθμός επιθεωρήσεων ανά έτος θα ήταν ελαφρώς μικρότερος, δηλαδή $5.717/5=1.143$ επιθεωρήσεις σε κάθε έτος.

Για την κατάρτιση των ετήσιων Προγραμμάτων, οι επιθεωρήσεις επιμερίστηκαν μεταξύ των τριών ομάδων αρμόδιων αρχών, σε αναλογία με το συνολικό διαθέσιμο προσωπικό της κάθε μίας από τις τρεις αρχές, ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ 3. Λόγος επιμερισμού των επιθεωρήσεων μεταξύ των τριών ομάδων συναρμόδιων αρχών.

Αρχή επιθεώρησης	Σύνολο διαθέσιμου προσωπικού	Ποσοστό επιθεωρήσεων που αναλαμβάνει κάθε αρχή
ΣΕΠΔΕΜ	17	5%
Δ/νσεις Περιβάλλοντος των Περιφερειών	224	68%
Δ/νσεις Περιβάλλοντος Αποκεντρωμένων Διοικήσεων	88	27%
ΣΥΝΟΛΟ	329	100

Ο παραπάνω γενικός λόγος προσαρμόστηκε, λαμβάνοντας υπόψιν τα ακόλουθα ζητήματα:

- Οι ελεγκτικές υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης δεν διαθέτουν εκτεταμένη εμπειρία διενέργειας ελέγχων. Για το λόγο αυτό το ποσοστό ελέγχων τους μειώθηκε ελαφρώς.
- Σε ορισμένες Περιφερειακές υπηρεσίες, καθώς και στο Τμήμα Επιθεώρησης Βορείου Ελλάδος του ΣΕΠΔΕΜ, λόγω του μειωμένου διαθέσιμου προσωπικού κρίθηκε απαραίτητο να προσαρμοστεί ανάλογα ο αριθμός ελέγχων για τα έτη 2017 και 2018, έως ότου να γίνει η απαραίτητη ενίσχυση προσωπικού. Στις περιπτώσεις αυτές το ΣΕΠΔΕΜ μπορεί να επικουρεί το έργο των Περιφερειακών αρχών, λαμβάνοντας υπόψιν και το γεγονός ότι το ΣΥΓΑΠΕΖ έχει αρμοδιότητα ελέγχου σε όλη την επικράτεια.

Μετά τα παραπάνω, ο επιμερισμός των ελέγχων δείχνει ότι:

- Το ΣΕΠΔΕΜ αναλαμβάνει τη διενέργεια 33 ελέγχων το 2017 και 59 ελέγχων το 2018 και κάθε επόμενο έτος ως το 2021 (περίπου 3,9 ελέγχους ανά επιθεωρητή ανά πλήρες ημερολογιακό έτος κατά μέσο όρο).
- Οι 13 Περιφέρειες (Δ/νσεις ΠΕΧΩ και ΚΕΠΕ) αναλαμβάνουν τη διενέργεια συνολικά 510 ελέγχων το 2017 και 939 ελέγχων το 2018 και τα επόμενα έτη (περίπου 4,2 ελέγχους ανά υπάλληλο ανά πλήρες ημερολογιακό έτος κατά μέσο όρο).
- Οι 7 Αποκεντρωμένες Διοικήσεις (Δ/νσεις ΠΕΧΩ) αναλαμβάνουν τη διενέργεια συνολικά 139 ελέγχων το 2017 και 256 ελέγχων το 2018 και τα επόμενα έτη (περίπου 2,9 ελέγχους ανά υπάλληλο ανά πλήρες ημερολογιακό έτος κατά μέσο όρο).

Αναλυτικά ο αριθμός ελέγχων που περιλαμβάνει το ετήσιο πρόγραμμα, για κάθε αρχή ελέγχου, παρουσιάζεται στον Πίνακα 5:

Πίνακας 5. Αριθμός ελέγχων ανά Περιφέρεια και κατανομή τους στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με το ετήσιο Πρόγραμμα τακτικών ελέγχων έτους 2017 και 2018.

Χωρική αρμοδιότητα (Περιφέρεια)	Πενταετές σχέδιο (Σύνολο τακτικών ελέγχων 2017-2021)	Ετήσιο Πρόγραμμα 2017				Ετήσιο Πρόγραμμα 2018			
		ΣΥΝΟΛΟ 2017	ΣΕΠΔΕΜ	Περιφέρεια	Αποκ. Διοίκηση	ΣΥΝΟΛΟ 2018	ΣΕΠΔΕΜ	Περιφέρεια	Αποκ. Διοίκηση
Περ. Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης	611	69	2	53	14	134	4	103	27
Περ. Κεντρικής Μακεδονίας	951	113	2	88	23	208	4	162	42
Περ. Δυτικής Μακεδονίας	287	34	1	26	7	63	2	48	13
Περ. Ηπείρου	269	31	1	25	5	60	1	48	11
Περ. Θεσσαλίας	544	66	3	31	32	119	5	57	57
Περ. Ιονίων Νήσων	93	12	1	10	1	20	1	17	2
Περ. Δυτικής Ελλάδας	321	39	4	29	6	70	5	53	12
Περ. Στερεάς Ελλάδας	750	90	6	68	16	165	12	124	29
Περ. Αττικής	593	70	4	53	13	130	6	99	25
Περ. Πελοποννήσου	463	57	4	47	6	101	7	84	10
Περ. Βορείου Αιγαίου	141	17	0	14	3	31	1	24	6
Περ. Νοτίου Αιγαίου	316	38	2	28	8	69	5	50	14
Περ. Κρήτης	382	46	3	38	5	84	6	70	8
ΣΥΝΟΛΟ	5.717	682	33	510	139	1.254	59	939	256

ΙΑ. Διαδικασίες για τις έκτακτες περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις

Όπως ήδη αναφέρθηκε στην παράγραφο Δ1 ανωτέρω, κάθε χρόνο διεξάγεται από τις αρμόδιες αρχές μεγάλος αριθμός έκτακτων περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα στοιχεία που απεστάλησαν στο ΣΕΠΔΕΜ. Πολλές φορές μάλιστα διεξάγονται πολλαπλές επιθεωρήσεις στις ίδιες δραστηριότητες, λόγω έλλειψης συντονισμού των συναρμοδίων υπηρεσιών.

Σύμφωνα με την παρ. 14 του άρθρου 20 του ν.4014/2011, οι έκτακτες περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις διενεργούνται μόνον σε ειδικές περιπτώσεις και συγκεκριμένα:

- για τη διερεύνηση σοβαρών περιβαλλοντικών καταγγελιών,
- σε συμβάντα με ιδιαίτερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις,
- σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης.

Επιπλέον, σύμφωνα με την παρ. 9 (ε) του ίδιου ανωτέρω άρθρου, ορίζονται διαδικασίες για έκτακτες περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις ως μέρος του παρόντος σχεδίου.

Κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, με το παρόν σχέδιο **ορίζονται συγκεκριμένες διαδικασίες για τις έκτακτες επιθεωρήσεις** που αποσκοπούν στην αποτελεσματική υλοποίηση του παρόντος σχεδίου και την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού και των διαθέσιμων πόρων. Οι διαδικασίες αυτές είναι οι εξής:

1. Κάθε αρχή ελέγχου διενεργεί κατά προτεραιότητα τις τακτικές επιθεωρήσεις που προβλέπονται στο ετήσιο πρόγραμμα τακτικών επιθεωρήσεων, οι οποίες θα πρέπει να διενεργούνται οπωσδήποτε εντός του έτους όπου αυτές εντάχθηκαν.
2. Οι έκτακτες επιθεωρήσεις σε έργα κατηγορίας Α ή Β διενεργούνται κατά δεύτερη προτεραιότητα, και εφόσον δεν προκαλούν στην αρμόδια αρχή ελέγχου αδυναμία διεξαγωγής των τακτικών επιθεωρήσεων. Εξάιρεση αποτελούν οι έκτακτες επιθεωρήσεις σε περιβαλλοντικά ατυχήματα ή συμβάντα ιδιαίτερης σημασίας.

Ειδικότερες διαδικασίες για τον χειρισμό των καταγγελιών και τη διενέργεια έκτακτων επιθεωρήσεων ορίζονται οι εξής:

3. Η αξιολόγηση των καταγγελιών/αναφορών ως προς τη σημασία τους, γίνεται από την αρμόδια αρχή ελέγχου όπου κατατίθεται η καταγγελία/αναφορά. Οι αναφορές που υποβάλλονται ταυτόχρονα σε πολλές αρχές ελέγχου, αξιολογούνται πρώτα από την πιο κεντρική αρχή (κατά σειρά το ΣΕΠΔΕΜ, οι υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, οι υπηρεσίες των Περιφερειών). Η αξιολόγηση της κάθε αναφοράς μπορεί να οδηγεί α) σε εντολή να διενεργηθεί έλεγχος για τα καταγγελλόμενα, β) στη διαβίβαση της σε άλλη υπηρεσία, ή γ) στην αρχειοθέτησή της (βλ. σημείο 5 παρακάτω).
4. Τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την αξιολόγηση των καταγγελιών είναι: η συνάφεια με το πεδίο αρμοδιότητας των αρχών περιβαλλοντικού ελέγχου, η σοβαρότητα των καταγγελλόμενων σε σχέση με τον κίνδυνο που μπορεί να προκύπτει για το περιβάλλον και την υγεία, η σαφήνεια και ακρίβεια, η βασιμότητα, η επαναληψιμότητα του αναφερόμενου περιστατικού, ο χρόνος που έχει παρέλθει από το περιστατικό, η αρχική εκτίμηση για τον εάν τα καταγγελλόμενα στοιχειοθετούν παράβαση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

5. Οι καταγγελίες που αφορούν σε έργα ή δραστηριότητες που έχουν ήδη ενταχθεί στο παρόν σχέδιο Επιθεωρήσεων, ελέγχονται στο πλαίσιο του τακτικού ελέγχου τους κατά το χρόνο που ορίζεται από τα ετήσια Προγράμματα. Μόνον εάν η σοβαρότητα της καταγγελίας είναι τέτοια που επιβάλλει οπωσδήποτε τον άμεσο έλεγχο αυτής, θα πρέπει να επιτρέπονται παρεκκλίσεις από τα ετήσια Προγράμματα.
  6. Οι καταγγελίες που επαναλαμβάνονται κατά τρόπο καταχρηστικό θα πρέπει να τίθενται στο αρχείο, βάσει της παρ. 3 του άρ. 4 του Ν. 2690/1999 (Α' 45). Ομοίως οι καταγγελίες που είναι αόριστες ή ασαφείς, δηλαδή δεν περιγράφουν πραγματικά γεγονότα, δεν θα πρέπει να εξετάζονται. Οι καταγγελίες που αφορούν σε θέματα που ήδη έχουν ελεγχθεί πρόσφατα από άλλες υπηρεσίες, δεν θα πρέπει να ελέγχονται ξανά.
  7. Οι ανώνυμες καταγγελίες αντιμετωπίζονται όπως οι επώνυμες καταγγελίες, δηλαδή αξιολογούνται ως προς την πραγματική σημασία των γεγονότων που περιγράφουν, ανεξάρτητα του γεγονότος ότι είναι ανώνυμες. Αυτό συμβαίνει επειδή πολλές σοβαρές καταγγελίες υποβάλλονται συχνά από άτομα που γνωρίζουν πραγματικά περιστατικά λόγω της θέσης τους, εξαιτίας όμως της οποίας μπορεί να διατρέχουν κίνδυνο σε περίπτωση δημοσιοποίησης των στοιχείων τους. Πάντως οι ανώνυμες καταγγελίες δεν δημιουργούν υποχρέωση απάντησης από την υπηρεσία.
  8. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται στο ΣΕΠΔΕΜ και που αφορούν σε θέματα περιορισμένης τοπικά σημασίας, διαβιβάζονται στις Περιφερειακές ή δημοτικές αρμόδιες αρχές και εξετάζονται από αυτές.
  9. Οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται από το ΣΕΠΔΕΜ και τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και που αφορούν στην παράνομη διάθεση αστικών απορριμμάτων, προϊόντων εκσκαφών και άλλων μη-επικινδύνων αποβλήτων σε κοινόχρηστους χώρους, διαβιβάζονται στις αρμόδιες υπηρεσίες των οικείων Δήμων (υπηρεσία καθαριότητας, τεχνική υπηρεσία) λόγω αρμοδιότητας που προκύπτει από τις εξής διατάξεις:
    - α) ΚΥΑ 50910/2727/16-12-2003 (Β' 1909) (παραρτήματα άρθρου 17),
    - β) Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, Άρθρο 75 παρ. Ι τομέας β' («Περιβάλλον»)
    - γ) Ν. 3852/2010/Α' 87 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης», άρθρο 94 εδάφιο 25.
- Το ανωτέρω ισχύει και για παράνομη διάθεση σε ιδιωτικούς χώρους, με τη διαφορά ότι στην περίπτωση αυτή οι δημοτικές υπηρεσίες εφαρμόζουν τις διαδικασίες του οικείου δημοτικού κανονισμού καθαριότητας, απαιτώντας την απομάκρυνση των απορριμμάτων από τον ιδιοκτήτη ή απομακρύνοντας οι ίδιες τα απορρίμματα και καταλογίζοντας τα έξοδα και το προβλεπόμενο πρόστιμο στον ιδιοκτήτη.
10. Οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται από το ΣΕΠΔΕΜ και τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και που αφορούν σε παράνομες επιχωματώσεις-εκχερνώσεις, διάνοιξη οδών σε περιοχές εκτός σχεδίου, καταστροφή βλάστησης, δασικών εκτάσεων και υγροτόπων, μπορεί να διαβιβάζονται στις αρμόδιες υπηρεσίες δόμησης των οικείων Δήμων, ή εναλλακτικά στα αρμόδια Δασαρχεία ή στις Κτηματικές Υπηρεσίες εάν πρόκειται για περιοχές αρμοδιότητάς τους.
  11. Οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται από το ΣΕΠΔΕΜ και τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και που αφορούν στην πρόκληση υπερβολικού θορύβου από καταστήματα αδειοδοτημένα από τους οικείους Δήμους, μπορεί να διαβιβάζονται για έλεγχο στις αρμόδιες υπηρεσίες των

οικείων Δήμων (στην υπηρεσία που χορηγεί την άδεια λειτουργία του καταστήματος, τεχνική υπηρεσία).

12. Οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται από το ΣΕΠΔΕΜ και τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και που αφορούν: στη θέση και τον τρόπο κατασκευής καμινάδων καταστημάτων ή εργαστηρίων, την κατασκευή βόθρων και γενικότερα την τήρηση των πολεοδομικών διατάξεων, μπορεί να διαβιβάζονται για έλεγχο στις υπηρεσίες δόμησης των οικείων Δήμων.
13. Οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται από το ΣΕΠΔΕΜ και τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και που αφορούν σε μονάδες κτηνιατρικού ενδιαφέροντος (σφαγεία-κτηνοτροφικές μονάδες) μπορεί να διαβιβάζονται για έλεγχο στις αρμόδιες υπηρεσίες κτηνιατρικού ελέγχου των Περιφερειών.

ΙΒ. Συντονισμός και συνεργασία των αρμόδιων αρχών επιθεωρήσεων

Σύμφωνα με το τις παρ. 8 και 9 και 10 του άρ. 20 του ν.4014/2011, το ΣΕΠΔΕΜ είναι υπεύθυνο για την κατάρτιση του Σχεδίου Επιθεωρήσεων. Στη συνέχεια το ΣΕΠΔΕΜ, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, καταρτίζει τα Προγράμματα τακτικών επιθεωρήσεων. Για την επιτυχή υλοποίηση του Σχεδίου και των Προγραμμάτων απαιτείται η συνεργασία όλων των αρμόδιων αρχών επιθεώρησης

Για τον συντονισμό των αρμόδιων αρχών και την εξασφάλιση κατά το δυνατόν ομοιογενούς αντιμετώπισης των ελεγχόμενων, **ορίζονται οι παρακάτω Κοινές αρχές που διέπουν τους ελέγχους:**

1. Την πρώτη ημέρα κάθε εβδομάδας, η κάθε αρμόδια αρχή επιθεώρησης στέλνει ηλεκτρονικά στο ΣΕΠΔΕΜ στη διεύθυνση shediosepdem@prv.yrpeka.gr κατάλογο των ελέγχων που διενεργήθηκαν κατά την προηγούμενη εβδομάδα¹², επισημαίνοντας τα παρακάτω στοιχεία:
  - τον α/α του έργου ή δραστηριότητας που ελέγχθηκε, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα
  - το όνομα του Φορέα του έργου, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα (για να γίνει η ταυτοποίηση της ελεγχόμενης δραστηριότητας)
  - την ημερομηνία της αυτοψίας
  - τη διαπίστωση ή μη παραβάσεων (όταν ολοκληρωθεί η σχετική διαδικασία)
  - τη διαπίστωση, παρεμπιπτόντως, της λειτουργίας δραστηριοτήτων που δεν έχουν αδειοδοτηθεί ή που δεν περιλαμβάνονται στο μητρώο.
2. Το ΣΕΠΔΕΜ συμπληρώνει άμεσα το Μητρώο ελεγχόμενων δραστηριοτήτων με τα δεδομένα των διενεργηθέντων ελέγχων και επίσης παρακολουθεί και συντονίζει την πορεία υλοποίησης των Προγραμμάτων.
3. Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν όλα τα μέτρα ώστε ο έλεγχος να είναι απροειδοποίητος, ακόμα και αν αυτό δυσχεραίνει τη διεξαγωγή του.
4. Το ΣΕΠΔΕΜ μπορεί να διενεργεί περιβαλλοντικό έλεγχο σε κάθε έργο ή δραστηριότητα, ανεξάρτητα από τους ελέγχους άλλων αρχών ή υπηρεσιών, βάσει της τελευταίας περιόδου της παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 2947/2001 (Α' 228), σε συνδυασμό με την παρ. 4 του άρθρου 51 του ν.4409/2016 (Α' 136).

---

¹² Η εφαρμογή της εβδομαδιαίας ενημέρωσης κρίνεται απαραίτητη για τον καλύτερο συντονισμό των συναρμοδίων υπηρεσιών και την αποφυγή διπλών ελέγχων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εμπειρική ιεράρχηση των ομάδων/υποομάδων έργων και δραστηριοτήτων

Ομάδα έργων σύμφωνα με την ΥΑ 1958/2012	Υποομάδα έργων και α/α σύμφωνα με την ΥΑ 1958/2012	Εκτίμηση της εμπειρικής ιεράρχησης				Συνολική ιεράρχηση	Παρατηρήσεις
		Στερεά Απόβλητα	Υγρά Απόβλητα	Αέριες Εκπομπές-Θόρυβος	Επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον		
I Έργα μεταφορών (οδικά, σιδηδρομικά, αεροδρόμια)	1-32	X	X	X	X	X	Τέθηκε ιεράρχηση Χαμηλή (X) στα κατασκευαστικά έργα μεταφορών λόγω των χαμηλών εκπομπών ρύπων στο περιβάλλον.
II Υδραυλικά έργα (φράγματα, ταμιευτήρες, υδροληψίες, μεταφορά νερού, αρδευτικά, αναδασμοί, αντιπλημμυρικά κλπ)	1-22	M	M	M	Ψ	Ψ	Τέθηκε ιεράρχηση Ψηλή (Ψ) στο σύνολο των υδραυλικών έργων, επειδή έχει διαπιστωθεί ότι προκαλούνται συχνά επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον καθ' υπέρβαση των τεθέντων περιβαλλοντικών όρων, με αποτέλεσμα να προκαλούνται ζημιές σε ευαίσθητα οικοσυστήματα (ρέματα και ποτάμια).
III Λιμενικά έργα	1-12	M	M	M	Ψ	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) στο σύνολο των λιμενικών έργων, επειδή έχει διαπιστωθεί ότι προκαλούνται συχνά επιπτώσεις στο

							φυσικό περιβάλλον καθ' υπέρβαση των τεθέντων περιβαλλοντικών όρων, συνήθως μακροπρόθεσμα, με αποτέλεσμα να προκαλούνται ζημιές στο θαλάσσιο χώρο και στον αιγιαλό.
IV Συστήματα περιβαλλοντικών υποδομών (επεξεργασία αποβλήτων, επεξεργασία αστικών λυμάτων)	1-25 αποθήκ., επεξεργασία και διάθεση αποβλήτων (εκτός από τα α/α 6,7,8,9,10,12,15, 16,17,18)	Ψ	Ψ	Ψ	Ψ	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) στα περισσότερα συστήματα περιβαλλοντικών υποδομών (περιλαμβανομένων όλων των εγκαταστάσεων αποθήκ. επεξεργασίας και διάθεσης επικινδύνων, διάθεσης μη-επικινδύνων, καθώς και επεξεργ. υγρών λυμάτων, αποβλήτων & ιλύων) επειδή από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί έχει διαπιστωθεί ψηλή συχνότητα παραβάσεων που συχνά αφορά σε σοβαρές περιπτώσεις ρύπανσης.
	6,7,8,9,10,12,15 (αποθήκ. & επεξεργασία μη επικινδύνων, ΣΜΑ, ΚΔΑΥ, κομποστοποίηση)	M	M	M	M	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) σε συγκεκριμένα συστήματα περιβαλλοντικών υποδομών που δεν διαχειρίζονται επικίνδυνα απόβλητα και που δεν περιλαμβάνουν τελική διάθεση (αποθήκ. & επεξεργασία μη επικινδύνων, ΣΜΑ, ΚΔΑΥ, κομποστοποίηση).
	16,17,18 ΑΕΚΚ	X	X	X	X	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας-διάθεσης αποβλήτων εκσκαφών-Κατεδαφίσεων (ΑΕΚΚ).
V Εξορυκτικές δραστηριότητες	1-11	M	M	X	Ψ	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις εξορυκτικές δραστηριότητες.
VI Τουριστικές εγκαταστάσεις, Έργα	1-26	M	M	M	M	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις τουριστικές εγκαταστάσεις και στα έργα αστικής ανάπτυξης, τα κτιριακά, τα νοσοκομεία κλπ.

αθλητισμού & αναψυχής							
VII Πτηνοκτηνο- τροφικές Εγκαταστάσεις	1-14	M	M	M	M	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις πτηνοτροφικές και κτηνοτροφικές μονάδες.
VIII Υδατοκαλ- λιέργειες	1-10	X	M	X	X	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στις υδατοκαλλιέργειες.
IX Βιομηχανικές δραστηριότητες	1-41 τροφίμων και ποτών	M	M	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες τροφίμων και ποτών.
	42-55 κλωστοϋφαντουργικές	M	Ψ	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις κλωστοϋφαντουργικές μονάδες.
	56-61 δέρματος	Ψ	Ψ	M	-	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) στο σύνολο των μονάδων επεξεργασίας δέρματος, επειδή από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί έχει διαπιστωθεί ψηλή συχνότητα παραβάσεων που συχνά αφορά σε σοβαρές περιπτώσεις ρύπανσης.
	62-67 ξύλου	M	M	Ψ	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες επεξεργασίας ξύλου.
	68-75 χαρτιού	M	M	X	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες παραγωγής χαρτιού και προϊόντων χαρτιού.
	76-80 εκτυπωτικές	M	M	Ψ	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις εκτυπωτικές μονάδες.
	81-89 παραγωγή καυσίμων	Ψ	Ψ	Ψ	-	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Y) στο σύνολο των μονάδων παραγωγής καυσίμων, λόγω των δυνητικά υψηλών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων στο περιβάλλον και της επικινδυνότητας για πρόκληση ατυχημάτων.

IX Βιομηχανικές δραστηριότητες	90-112 χημικά προϊόντα, ελαστικό, πλαστικά (εκτός από τα α/α 94, 97, 98, 108)	M	M	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις περισσότερες μονάδες χημικών προϊόντων, εκτός από ορισμένες περιπτώσεις υψηλότερης επικινδυνότητας που αναφέρονται παρακάτω.
	94, 97, 98, 108 πλαστικά, παρασιτοκτόνα (εκτός απλής τυποποίησης), χρώματα, χημικές ουσίες	M	Ψ	Ψ	-	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) σε επιλεγμένες χημικές βιομηχανίες, λόγω των δυνητικά υψηλών επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
	113-134 προϊόντα μη-μεταλλικά (εκτός από το α/α 125)	M	M	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες μη-μεταλλικών προϊόντων.
	125 παραγωγή ετοιμού σκυροδέματος	X	X	M	-	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στις δραστηριότητες παραγωγής ετοιμού σκυροδέματος λόγω των χαμηλών εκπομπών ρύπων και γενικότερων επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
	135-176 μέταλλα & μεταλ. προϊόντα 177-182 ηλεκτρ. εξοπλισμός 183-194 εξοπλισμός μεταφορών	Ψ	Ψ	Ψ	-	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) στο σύνολο των μονάδων παραγωγής μετάλλων και μεταλλικών προϊόντων, ηλεκτρικού εξοπλισμού και εξοπλισμού μεταφορών, επειδή από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί έχει διαπιστωθεί ψηλή συχνότητα παραβάσεων που συχνά αφορά σε σοβαρές περιπτώσεις ρύπανσης.

IX Βιομηχανικές δραστηριότητες	200 αφαλάτωση νερού	X	X	X	-	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στα έργα αφαλάτωσης νερού λόγω των χαμηλών εκπομπών ρύπων και γενικότερων επιπτώσεων τους στο περιβάλλον.
	201-206 αποθήκευση καυσίμων	M	M	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες αποθήκευσης καυσίμων.
	207-211 παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας εκτός ΑΠΕ	Ψ	Ψ	Ψ	-	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) στο σύνολο των μονάδων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ηλεκτρικού εξοπλισμού και εξοπλισμού μεταφορών, επειδή από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί έχει διαπιστωθεί ψηλή συχνότητα παραβάσεων που συχνά αφορά σε σοβαρές περιπτώσεις ρύπανσης.
	212 κατασκευή-βαφή επίπλων	M	M	Ψ	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες κατασκευής επίπλων.
	213-220, 222-223 λοιπές βιομηχανίες & εγκαταστάσεις, αποθήκες 226-228 διάφορες εγκαταστάσεις	X	X	X	-	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στις λοιπές βιομηχανίες & αποθήκες
	221 ΒΙΠΕ-ΒΙΟΠΑ	M	M	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στα Επιχειρηματικά Πάρκα και τους Οργανωμένους υποδοχείς μεταποιητικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.
	224 ανακύκλωση μεταλλικών & μη μεταλλικών απορ. & υπολειμμάτων	Ψ	Ψ	Ψ	-	Ψ	Τέθηκε Ψηλή ιεράρχηση (Ψ) στο σύνολο των εγκαταστάσεων διαχείρισης απορριμμάτων και Οχημάτων Τέλους Κύκλου Ζωής, επειδή από τους ελέγχους που έχουν πραγματοποιηθεί έχει διαπιστωθεί ψηλή συχνότητα παραβάσεων που συχνά αφορά σε σοβαρές περιπτώσεις ρύπανσης.

	επεξεργασία αποβλήτων από απορρυπασμένα ΟΤΚΖ						
	225 επεξεργασία ηλεκτρικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού χωρίς τεμαχισμό						
	απορρύπανση ΟΤΚΖ χωρίς τεμαχισμό						
X Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας	1 ΑΣΠΗΕ	-	-	-	M	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με βάση τις επιπτώσεις τους στο φυσικό περιβάλλον.
	2-4 φ/βολταϊκοί, ηλιοθερμικοί & γεωθερμικοί σταθμοί	X	X	X	M	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στα φωτοβολταϊκά έργα λόγω των χαμηλών δυνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον (έλλειψη εκπομπών). Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στα ηλιοθερμικά και γεωθερμικά έργα λόγω των χαμηλών δυνητικών εκπομπών στο περιβάλλον.
	5-7 καύση βιοκαυσίμων, βιοαερίου, βιομάζας	M	M	Ψ	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από καύση βιοκαυσίμων/ βιοαερίου/βιομάζας.
	8,9 υδροηλεκτρικά και υβριδικά	-	-	-	M	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στο σύνολο των υδροηλεκτρικών / υβριδικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, επειδή έχει διαπιστωθεί ότι προκαλούνται συχνά επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον καθ' υπέρβαση των τεθέντων περιβαλλοντικών όρων, με

							αποτέλεσμα να προκαλούνται ζημιές σε ευαίσθητα οικοσυστήματα (ρέματα και ποτάμια).
ΧΙ Μεταφορά Ενέργειας και καυσίμων	1-11 μεταφορά καυσίμων κλπ	M	M	M	-	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στις δραστηριότητες μεταφοράς καυσίμων, ενέργειας και χημικών.
XII Ειδικά έργα	1-6 κεραίες-σταθμοί τηλεόρασης, ραδιοφώνου, τηλεφωνίας				X	X	Τέθηκε Χαμηλή ιεράρχηση (X) στα έργα κεραιών και σταθμών τηλεόρασης, ραδιοφωνίας κινητής και σταθερής τηλεφωνίας λόγω των χαμηλών εκπομπών ρύπων και γενικότερων επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
	7-18 λοιπά ειδικά έργα & δραστηριότητες	M	M	M	M	M	Τέθηκε Μεσαία ιεράρχηση (M) στα λοιπά ειδικά έργα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ. Μοντέλο ανάλυσης κινδύνου έργων και δραστηριοτήτων

A. Βαθμολόγηση των κριτηρίων επίπτωσης και επίδοσης				
Κριτήρια επίπτωσης του έργου ή της δραστηριότητας (Impact Criteria – IC)		Συνθήκη ελέγχου	Βαθμός	Αριθμός έργων και δραστηριοτήτων που πληρούν το κριτήριο
IC _a	Υπαγωγή στην Οδηγία 2010/75 (IED)	A1, υπαγόμενη στην IED	5	149
		A1, μη υπαγόμενη στην IED	3	857
		A2, υπαγόμενη στην IED	3,5	321
		A2, μη υπαγόμενη στην IED	1	4925
IC _b	Υπαγωγή στην Οδηγία Seveso II	A1, υπαγόμενη στην upper Seveso	5	29
		A1, υπαγόμενη στην lower Seveso	4	24
		A1, μη υπαγόμενη στην Seveso	3	953
		A2, υπαγόμενη στην upper Seveso	3,5	47
		A2, υπαγόμενη στην lower Seveso	2,5	54
		A2, μη υπαγόμενη στην Seveso	1	5145
IC _c	Εντός προστατευόμενης περιοχής του δικτύου NATURA 2000	A1, εντός Natura 2000	5	167
		A1, εκτός Natura 2000	3	839
		A2, εντός Natura 2000	3	848
		A2, εκτός Natura 2000	1	4398
IC _d	Υπαγωγή στον Κανονισμό e-PRTR	A1, υπαγόμενη στον e-prtr	4,5	146
		A1, μη υπαγόμενη στον e-prtr	3	860
		A2, υπαγόμενη στον e-prtr	3	124
		A2, μη υπαγόμενη στον e-prtr	1	5122
IC _e	Υπαγωγή στην Οδηγία 1999/13/EC (VOC)	A1, υπαγόμενη στην VOC	5	12
		A1, μη υπαγόμενη στην VOC	3	994
		A2, υπαγόμενη στην VOC	3,5	37
		A2, μη υπαγόμενη σε VOC	1	5209
IC _f	Εμπειρική Ιεράρχηση	A1, ψηλής ιεράρχησης	4,5	261
		A1, μέτριας ιεράρχησης	3	485
		A1, χαμηλής ιεράρχησης	2	260
		A2, ψηλής ιεράρχησης	3	1337
		A2, μέτριας ιεράρχησης	2	2332
		A2, χαμηλής ιεράρχησης	1	1577
Κριτήρια επίδοσης της εγκατάστασης (Operator Performance Criteria – OPC)				
PC ₁	Ιστορικό περιβαλλοντικής συμμόρφωσης	Έλεγχος χωρίς βεβαίωση παραβάσεων	-1	54
		Χωρίς έλεγχο από ελεγκτική αρχή	0	5979
		Έλεγχος με βεβαίωση παραβάσεων	1	219
PC ₂	Ενεργή καταχώριση στο μητρώο EMAS	Εγκατάσταση καταχωρισμένη στο EMAS	-1	26
		Εγκατάσταση μη καταχωρισμένη στο EMAS	0	6226

**Β. Μέθοδος υπολογισμού της κατηγορίας συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου
κάθε έργου ή δραστηριότητας**

Βήμα 1 ^ο	Υπολογισμός ολικού κριτηρίου επίδοσης OPC:	$OPC = \frac{PC1 + PC2}{2}$	Το ολικό κριτήριο επίδοσης στρογγυλοποιείται στον πλησιέστερο ακέραιο και επομένως λαμβάνει τιμές -1,0,1.
Βήμα 2 ^ο	Υπολογισμός των επί μέρους κατηγοριών επικινδυνότητας RC_i (Risk categories), λαμβάνοντας υπόψιν το ολικό κριτήριο επίδοσης	$RC_a = IC_a + OPC$ $RC_b = IC_b + OPC$ $RC_c = IC_c + OPC$ $RC_d = IC_d + OPC$ $RC_e = IC_e + OPC$ $RC_f = IC_f + OPC$	<p>Σε κάθε κριτήριο επίπτωσης προστίθεται το ολικό κριτήριο επίδοσης, με αποτέλεσμα το κάθε κριτήριο επίπτωσης:</p> <ul style="list-style-type: none"> - είτε να αυξάνεται κατά ένα βαθμό, - είτε να παραμένει το ίδιο, - είτε να μειώνεται κατά ένα βαθμό. <p>Η κάθε επί μέρους κατηγορία επικινδυνότητας λαμβάνει τιμές από 0 ως 6.</p>
Βήμα 3 ^ο	Υπολογισμός της κατηγορίας συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου (RC)	<p>Ως κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου (RC) λαμβάνεται η μεγαλύτερη τιμή από τις επί μέρους κατηγορίες επικινδυνότητας (RC_i), εάν η τιμή αυτή παρουσιάζεται σε τουλάχιστον δύο επί μέρους κατηγορίες επικινδυνότητας.</p> <p>Αν δεν πληρείται η προαναφερόμενη απαίτηση («κανόνας 2»), τότε ως κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου λαμβάνεται η μεγαλύτερη τιμή από τις επί μέρους κατηγορίες επικινδυνότητας (RC_i), μειωμένη κατά μία μονάδα.</p> <p>Η κατηγορία συνολικού περιβαλλοντικού κινδύνου λαμβάνει τιμές από 0 ως 6.</p>	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Αναλυτική καταγραφή του διαθέσιμου προσωπικού που υπηρετεί στις αρχές περιβαλλοντικού ελέγχου

Αρχή περιβαλλοντικού ελέγχου			Διαθέσιμο Προσωπικό ανά υπηρεσία	Συνολικό διαθέσιμο προσωπικό
ΥΠΕΝ ΣΕΠΔΕΜ	Επιθεώρηση Νοτίου Ελλάδος	Τμήμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος	9	17
	Επιθεώρηση Βορείου Ελλάδος	Τμήμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος	3	
	ΣΥΓΑΠΕΖ	-	5	
Περιφέρεια Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης	Δι.Πε.Χω.Σ. (έδρα)	-	3	22
	Π.Ε. Έβρου	Τμ. Πε.Υδρ.	4	
	Π.Ε. Ροδόπης	Τμ. Πε.Υδρ.	3	
	Π.Ε. Ξάνθης	Τμ. Πε.Υδρ.	4	
	Π.Ε. Καβάλας	Τμ. Πε.Υδρ.	2	
	Π.Ε. Δράμας	Τμ. Πε.Υδρ.	6	
Περιφέρεια Κεντρ. Μακεδονίας	Π.Ε. Θεσσαλονίκης	Δ.Πε.Χω.Σ.	18	39
	Π.Ε. Ημαθίας	Δ.Πε.Χω.Σ.	3	
	Π.Ε. Κιλκίς	Δ.Πε.Χω.Σ.	2	
	Π.Ε. Πέλλας	Δ.Πε.Χω.Σ.	5	
	Π.Ε. Πιερίας	Δ.Πε.Χω.Σ.	3	
	Π.Ε. Σερρών	Δ.Πε.Χω.Σ.	6	
	Π.Ε. Χαλκιδικής	Δ.Πε.Χω.Σ.	2	
Περιφέρεια Δυτ. Μακεδονίας	Δ/νση ΠΕΧΩΣ (έδρα)	-	3	13
	Π.Ε. Καστοριάς	Τμ. Πε.Υδρ.	2	
	Π.Ε. Φλώρινας	Τμ. Πε.Υδρ.	3	
	Π.Ε. Γρεβενών	Τμ. Πε.Υδρ.	2	
	Π.Ε. Κοζάνης	Τμ. Πε.Υδρ.	3	
Περιφέρεια Ηπείρου	Π.Ε. Ιωαννίνων	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	9	17
	Π.Ε. Άρτας	Τμ. Πε.Υδρ.	2	
	Π.Ε. Θεσπρωτίας	Τμ. Πε.Υδρ.	3	
	Π.Ε. Πρέβεζας	Τμ. Πε.Υδρ.	3	
Περιφέρεια Θεσσαλίας	Π.Ε. Καρδίτσας	Τμ. Πε.Υδρ.	1	4
	Π.Ε. Λάρισας	Τμ. Πε.Υδρ.	1	
	Π.Ε. Μαγν. & Σποράδων	Τμ. Πε.Υδρ.	1	
	Π.Ε. Τρικάλων	Τμ. Πε.Υδρ.	1	
Περιφέρεια Ιονίων Νήσων	Π.Ε. Κέρκυρας	Τμ. Πε.Υδρ.	3	10
	Π.Ε. Λευκάδας	Τμ. Πε.Υδρ.	1	
	Π.Ε. Κεφαλληνίας & Ιθάκης	Τμ. Πε.Υδρ.	2	
	Π.Ε. Ζακύνθου	Τμ. Πε.Υδρ.	4	
Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος	Π.Ε. Αχαΐας	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	11	18
	Π.Ε. Αιτωλ/νίας	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	4	
	Π.Ε. Ηλείας	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	3	

Αρχή περιβαλλοντικού ελέγχου		Διαθέσιμο Προσωπικό ανά υπηρεσία	Συνολικό διαθέσιμο προσωπικό
Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος	Δ/νση ΠΕΧΩΣ (έδρα)	-	10
	Π.Ε. Ευρυτανίας	Τμ. Πε.Υδρ.	1
	Π.Ε. Εύβοιας	Τμ. Πε.Υδρ.	7
	Π.Ε. Φωκίδας	Τμ. Πε.Υδρ.	2
	Π.Ε. Βοιωτίας	Τμ. Πε.Υδρ.	2
	Π.Ε. Φθιώτιδας	Τμ. Πε.Υδρ.	4
Περιφέρεια Αττικής	Π.Ε. Δυτ. Αττικής	Τμ. Ελ.Με.Υδρ.Πε	3
	Π.Ε. Ανατ. Αττικής	Τμ. Ελ.Με.Υδρ.Πε	4
	Π.Ε. Πειραιώς & Νήσων	Τμ. Ελ.Με.Υδρ.Πε	8
	Π.Ε. Κ-Ν-Β-Δ Τομ. Αθηνών	Τμ. Ελ.Με.Υδρ.Πε	9
Περιφέρεια Πελοποννήσου	Π.Ε. Αρκαδίας	Τμ. Πε.Υδρ.	2
	Π.Ε. Αργολίδας	Τμ. Πε.Υδρ.	6
	Π.Ε. Λακωνίας	Τμ. Πε.Υδρ.	2,5
	Π.Ε. Κορινθίας	Τμ. Πε.Υδρ.	1
	Π.Ε. Μεσσηνίας	Τμ. Πε.Υδρ.	4
Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου	Δι.Πε.Χω.Σ. (έδρα)	-	3
	Π.Ε. Λέσβου	Τμ. Πε.Υδρ.	-
	Π.Ε. Λήμνου	Τμ. Πε.Υδρ.	-
	Π.Ε. Χίου	Τμ. Πε.Υδρ.	2
	Π.Ε. Σάμου	Τμ. Πε.Υδρ.	2
	Π.Ε. Ικαρίας	Τμ. Πε.Υδρ.	-
Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	Π.Ε. Κυκλάδων	Γρ.Πε.Υδρ. Μήλου	1
		Τμ. Πε. Σύρου	3
		Γρ.Πε.Υδρ. Νάξου	1
		Γρ.Πε.Υδρ. Πάρου	1
		Γρ.Πε.Υδρ. Θήρας	1
	Π.Ε. Δωδεκανήσου	Δ.Πε.Χω.Σ. Ρόδος	4,5
Περιφέρεια Κρήτης	Δ/νση ΠΕΧΩΣ (έδρα)	-	2
	Π.Ε. Ηρακλείου	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	3
	Π.Ε. Λασιθίου	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	3
	Π.Ε. Χανίων	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	8
	Π.Ε. Ρεθύμνου	Τμ. Πε.Χω.Σχ.	1
ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ			224

Αρχή περιβαλλοντικού ελέγχου			Διαθέσιμο Προσωπικό ανά υπηρεσία	Συνολικό διαθέσιμο προσωπικό
Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής	Δι.Πε.Χω.Σ. Αττικής	Πε.Χω.Σχ.	9	9
Αποκ/μένη Διοίκηση Θεσσαλίας -Στερεάς Ελλάδας	Δι.Πε.Χω.Σ. Θεσσαλίας	Πε.Χω.Σχ.	6	17
	Δι.Πε.Χω.Σ. Στερεάς Ελλάδος	Πε.Χω.Σχ.	11	
Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	Δι.Πε.Χω.Σ. Βορ. Αιγαίου		3,5	11
	Δι.Πε.Χω.Σ. Νοτ. Αιγαίου	Δωδ/σου (Ρόδος)	3,5	
		Ν.Αιγαίου (Σύρος)	4	
Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης	Δι.Πε.Χω.Σ. Κρήτης		2,5	2,5
Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης	Δι.Πε.Χω.Σ. Κεντρ. Μακεδονίας		14	26
	Δι.Πε.Χω.Σ. Αν. Μακεδ.-Θράκης		12	
Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ηπείρου - Δυτ. Μακεδονίας	Δι.Πε.Χω.Σ. Ηπείρου		4,5	10,5
	Δι.Πε.Χω.Σ. Δυτ. Μακεδονίας		6	
Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδος & Ιονίου	Δι.Πε.Χω.Σ. Πελοποννήσου		3	12
	Δι.Πε.Χω.Σ. Δυτικής Ελλάδας		8	
	Δι.Πε.Χω.Σ. Ιονίου		1	
ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ				88

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Αριθμός περιβαλλοντικών ελέγχων που διενεργήθηκαν κατά τα έτη 2012-2013-2014 από τις Περιφερειακές αρχές ελέγχου και αποτέλεσμα των ελέγχων (δηλ. βεβαίωση ή μη παραβάσεων).

Περιφερειακή Ελεγκτική Αρχή	Αριθμός ελέγχων 2012-2014			Με Βεβαίωση Παραβάσεων	Χωρίς Βεβαίωση Παραβάσεων	
	Συνολικός αριθμός ελέγχων 2012-2014	Έργα ή δραστηριότητες κατηγορίας Α1	Έργα ή δραστηριότητες κατηγορίας Α2			Έργα ή δραστηριότητες κατηγορίας Β
Α.Δ. Θεσ.- Στ.Ελλάδας (Στ.Ελλάδα)	22	?	>12	>1	?	?
Α.Δ. Αιγαίου για το Βόρειο Αιγαίο	1	0	1	0	1	0
Α.Δ. Μακεδ.-Θράκης για ΑΜΘ	15	4	?	?	?	?
Περ. Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης	57	>6	>26	?	38	0
Περιφ. Δυτικής Μακεδονίας	95	>11	>16	>15	37	24
Περιφ. Θεσσαλίας	43	?	?	?	16	26
Περιφ. Δυτικής Ελλάδας	50	>17	>20	>1	23	10
Περιφ. Στερεάς Ελλάδας	179	?	?	?	177	2
Περιφ. Αττικής	113	>21	>82	?	66	40
Περιφ. Πελοποννήσου	160	>13	>31	>36	119	41
Περιφ. Βορείου Αιγαίου	18	?	?	?	16	2
Περιφ. Νοτίου Αιγαίου	86	>10	>39	>19	61	25
Περιφ. Κρήτης	50	15	35	0	32	?
Σύνολο	889	>76	>207	>56	301	116